

အချစ်လျော်ကြေး
အရိန္ဒမာပူရအရှင်ကြီး

ကမ္ဘာကျော်ရတနာဝင်းထိန်

ယုတ်မာကြပြန်ပြီသမထီးအရပ်အရည်းကြီးဂိုဏ်းကျောင်းဝင်းကြီးအတွင်းကြားနေကျဖြစ်သော
ကြေးစည်သံတုံဖိုးခရာသံများကနားထဲသို့ သံပူရည်များလောင်းချတိသို့စူးစူးနစ်နစ် ဝင်ရောက်လာသည်။

သမထီးတပ်ဝန်းရဲ့မုခ်ဦးဆီကတဝေါဝေါလူအုပ်ကြီးက အောင်သေအောင်သားစားကြမည့်ပွဲမို့
ယစ်ပူဇော်သမှု ပြုပြီးသောအခါသားငါးများသေကျည်တောက်များကို ကိုင်မြှောက်ဟစ်ကြွေးရင်းအသံကဲ့
အသံကြောင်များကို တိရစ္ဆာန်များ နှယ်အော်ဟစ်လာနေတယ်။

လူအုပ်အလယ်ထမ်းစင်ထက်၌မူ

တောင်မြောက်လေးပါးကယ်တင်မည့်သူ့ကို ငိုမျက်နှာလေးဖြင့် လှည့်ပတ်ကြည့်လျက်
မျက်ရည်မိုးဖြိုင်ဖြိုင်သွန်း လျက်လိုက်ပါလာရရှာလေသောမိန်းမငယ်နုလေးတစ်ဦး

ဆယ်ကျော်သက်နှစ်အရွယ်မြစ်ပျိုပန်းငုံသဖွယ်မပွင့်ကြွယ်သေးငယ်ငယ်လေးမှတကယ့်ငယ်ငယ်လေး
ပါဘိ။

ရှင်ကြီးမာတိကွ ရှင်ကြီးဂေါသက္က ရှင်ငယ်တိတ္ထသတို့ဦးဆောင်လာသော
သေရည်ယစ်နေသူတစ်သိုက်သည် ကား ငရဲသားများနယ်နက်ပြာရောင်သင်တိုင်းရှည်
ကိုယ်ရုံကြီးများတဖွားဖွားမုတ်ဆိတ်မွေးဖာရလျားဖြင့် အကျည်းတန် အရပ်ဆိုလှ၏။

သမထီးဂိုဏ်း၏တရားဝင်သောင်းကျန်းကြမည့် ကာမသုတ်လွတ်ပွဲကြီးအတွက်
သင်းတို့အူမြူးပျော်ရွှင်လာနေကြပြီ ပဲဤမျှငယ်ရွယ်နုနယ်သိမ်မွေ့လှသည့် လုံမပျိုသည်
ကြမ်းတမ်းယုတ်မာကြမည့် အရည်းကြီးများအလယ်၌ဤတညဉ့် တာလုံးသွေးတလူးလူး
သုတ်ရည်နံ့တထောင်းထောင်းကြားတွင်မျက်ရည်ပူများသွန်ချရင်းနာကျင်စပ်ဖျင်းသောငွေ့နာကို ခံစားရဦးမည်။
တစ်ဦးတစ်ယောက်သောအရည်းကြီးကယင်းအပျိုစင်လေးအား သားတစ်များထွက်မတတ်ကာမစပ်ယုတ်
ပြုကျင့်နေစဉ်အတွင်း အခြားသုံးယောက်သောအရည်းကြီးများကားကိုယ်ချည်းသီးဖြင့်ပတ်ဝိုင်းကခုန်လျက်
စပ်ယုတ်မှုအ ရှိန်ကိုမြင့်တင်ပေးသည့်ဂါထာမန္တာန်များရွတ်ဆိုကြဦးမည်။

တစ်ယောက်လိုင်အင်္ဂါကိုတစ်ယောက်ပွတ်သပ်နှိုးဆွရင်းကာမဂုဏ်ခံစားရန်အလှည့်ကျစောင့်စားရင်း
ပထမဦးဆုံး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ပန်းဦးလွတ်ခြင်းနည်းနိဿယကိုအရသာခံဝိုင်းကြည့်နေကြမည်။

သည်အခါမှာကျားရဲလက်သည်းဘယ်ညာနှစ်ဖက်ဖြင့်ကုတ်ဖြဲခြင်းကိုသွေးသံရဲဖြင့်ငယ်သံပါအောင်
အော်နေ ရှာသောသမင်မငယ်လေး၏စူးရှသောအော်သံမျိုးလေးဖြင့်ကညာပျို၏အော်ဟစ်သံနာကျင်ကြေကွဲစွာ
ငြီးတွားငိုရှိုက်သံ ကိုမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံသောကညာစင်တေးသွားအဖြစ် သူတို့အောင်မြင်စွာ
လက်ခုတ်တီးကြချေဦးမည်။

အသို့လျှင်နုလုံးသည်းအူပေါက်မတတ်အော်မြည်ဟစ်ကြွေးကာကယ်ပါယူပါအော်ဟစ်စဦးသမထီးတပ်
ဝင်းအတွင်းကြားနေကြအသံမိုသုမဆိုထားဘိအိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်သော်မျှထူးခြားသောနားအာရုံခံစားခြင်း
အမူအယာကို တွေကာရလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

လေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးများရွှေစင်မျှမရောနှောသည့်စင်စစ်အပျိုကညာငယ်အားအလှည့်ကျ
ပန်း ဦးလွတ်ခြင်းပြုပြီးသကာလ အကြိမ်ကြိမ်သောနာကျင်စပ်ဖျင်းမှုငွေ့နာကို
အသက်အောင်ခံစားနေရရှာသောမိန်းမငယ်၏ သားအိမ်အတွင်းမှ သုတ်ရေများ
နီရဲသောသွေးစိမ်းများရောနေသွန်ကျလာသည်ကို ငွေဖလားဖြင့်ခံယူလျက် မိသံမ

မယ်ဝဏ္ဏနှင့်အခြားကညာပျိုနှစ်ဦးကဆေးကျောသုတ်သင်ယစ်ပလ္လင်ရင်ပြင်သို့ယူဆောင်လာကာ အရည်းငယ်များရှေ့၌ “ပန်းဦးလွတ်ပွဲ” အောင်မြင်ခြင်းအခမ်းအနားကိုကျင်းပကြမည်။

သမထီးတပ်ဝင်းအတွင်း၌အကျင့်ကြမ်းကြီးများကို မီး-ရေ-လေနိုင်နင်းစွာကျင့်ဆောင်နိုင်ပြီးဖြစ်ကြသော အရည်းပျိုများ ပညာအရာအားဖြင့် ဧက္ကသမမြောက်အဆင့်အထိတက်ရောက်ပြီးသူလူအရည်းငယ်များက ယင်းငွေဖားမှသုတ်ရည်းသွေးနှောသောပန်းဦးရည်ကိုကိုယ်အင်္ဂါအနှံ့သုတ်လိမ်းခြင်းဖြင့် ပညာအဆင့်ကိုတိုးတက်ရယူကြလိမ့်ဦးမည်။

သို့ပြီးလျှင်လည်းမိမိတို့နိုင်နင်းအပ်သောသမထသိုင်းကွက်များထဲမှအကျွမ်းကျင်ဆုံးမီးသိုင်းလေသိုင်း ရေသိုင်းတို့အားမျက်စေ့မှလွတ်၍ကင်း၊ နားတွင်းမှလွတ်၍ကင်း၊ ပါးစပ်နားတွင်းစသည့်ရပေါက်တို့မှ လွတ်ထုတ်ကစားခြင်း များပြု၍သမားဂုဏ်ကိုပြုကြလိမ့်ဦးမည်။

ယင်း နေ့က တွင် ကား သမထီး ကေျာင်း ပရဝုဏ် မုခ်ဦး ရှေ့၌ ပေါင်းလှည်းဖြင့်လာရောက်ကြိုငံ့နေကြသောကညာ စင်၏မိဘဆွေမျိုးသားချင်းများလက်သို့စန္ဒကူးနံ့သာ ပန်းပေါင်းဆီကိုသုတ်လိမ်းမွှေးသင်းနေသောကညာစင်၏မေ့ မြောနေသည့် ခန္ဓာကိုယ်လေးအား အခမ်းအနားဖြင့်ပေးအပ်ကြမည်။

သမီးဖြစ်အင်ချစ်သူဋ္ဌနာကိုမျက်စေ့နားတို့ဖြင့်ကြားသိမြင်တွေ့နေပါလျက်မကယ်ယူနိုင်သောမိဘများ သတို့သားလောင်းတို့သည် အသင့်ခေါ်ဆောင်လာသော သမားအကျော်များနှင့် ခရီးနှင့်စဉ်မှာပင် အသက်လုယူကြရလိမ့် မည်။

ယင်းအယူဝါဒအစွဲကြမ်းတို့ဖြင့်မျက်ချေမှုန်းရန်အတွက်ထီးလှိုင်ကိုယ်စားကိုယ်တော်ဘုရားနှင့်ငယ်ကျွန်ရင်း ချာသုံးဦးပါသက်ဦးဆံပိုင်ဘုရင်ထီးဘုရားမသိမရိပ်မိခင်မှာပင်ကြိုးပမ်းတပ်စွဲလူစွဲ၍ သမထီးတပ်ဝင်းထဲ၌ ခမုံနယ် သားငွေတော၊ အင်းဝသားဝဗျစွယောအမှုထမ်းငယ်မှူးနှင့် မိမိပုဂံစစ်ကြပ်အမှုအရာတပ်မှူးငယ် သူရသီဟတို့ သည်

အလွန်ကဆုန်လပြည့်စကတည်းကဝင်ရောက်ရောနှောကြပြီးကျင့်စဉ်များဗျူဟာသေနကများလျှို့ဝှက် သမထကျင့်စဉ်အတွင်းအင်္ဂါအင်အားကျင့်စဉ်များရောနှောလေ့ကျင့်နေခဲ့သည်မှာနှောင်းမိုးလွန်၍ တပေါင်းပျိုးခဲ့ကြပြီ။

ပန်းဦးလွတ်အခမ်းအနား၏ အနိဋ္ဌာရုံများကို တွေ့မြင်ကြားသိရသမျှအရှင်ဘုရားထံသို့ စာရွက်များလည်း လူ လွတ်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်မှာယခုပါနှင့်ဆိုလျှင်(၈)စောင်ရှိကြပြီ။

“အသို့လျှင်ကြံဆောင်ရန်အမိန့်တော်လာသလဲဗျအကျွန်တို့ဖြင့်လက်ယားလှပြီတပ်မှူးရဲ့။”

“ဟဲ့ငွေတောအသင့်ကိုပြောရတာတယ်လဲလက်ဝင်သကိုးသမထီးဝင်းထဲမှာအခေါ်အပြောတွေသတိထား ပါလို့အခါခါမှာထားရက်ကနဲ့တယ်ခက်သကိုး။”

“မှန်ပါအမှတ်မဲ့ကြောင့်ပါဘုရား”

“ဟာတယ်ခက်သကိုးငွေတောရဲ့”

နှစ်ရက်ခြားတွေ့နေကျသမထီးတပ်ဝင်းလူရှင်းသောအင်းဝစား(ငဗျစွ၏ အရည်းငယ်ဆောင်)၌တွေ့ဆုံကြ သည်။အသေခံအထောက်သားတပ်ဖွဲ့၌အသက်အငယ်ဆုံးဖြစ်သော်လည်းတက်ကြွထက်သန်သောခမုံသား ငွေတောအား ဗိုလ်သူရတို့ မကြာခဏပိုင်းဝန်းသတိပေးကြရတတ်သည်။

ယောမူထမ်းငယ်မှူးသည် ကားအရည်းငယ်အဖြစ်အဆောင်တွင်းသန့်ရှင်းရေးတာဝန်ယူရပြီး အစဉ်နိုးကြားသော ငယ်ကျွန်ရင်းဖြစ်လေရကားသူရအားကိုးလောင်ထားသူအင်းဝသားငဗျစွကားနုပျိုသန်စွမ်း၍ အရည်းကျင့်စဉ်မှမီး လွတ်သိုင်းကိုပင်မမျှော်လင့်ပဲရရှိထားသူဖြစ်သည်။

သူရသည်လည်း ပင်ကိုယ်စရိုက်ကိုကစစ် ရေးစစ် ရာအတိုက်အခိုက် ပညာကို လေ့လာလိုက်စားခဲ့သူဖြစ်လေရကား- -အထွာဆယ့်တစ်တောင်အမြင့်ခုန်လေဝဲလုံလျင်ကစားသောအရာတွင်

အရည်းဆရာအဖြစ် သင် ဆရာတွင်ပင် ရောက် ထားခဲ့ သူ ဖြစ် သည်။ အသို့ ဆို သော် လည်း အရည်းဆရာ(သင်တန်းမှူး)အဆင့်မျှနှင့် သမထီးဂိုဏ်းအတွင်းကျယ်ပြန့် သောထောက်လှမ်းမှုကိုမပြုနိုင်ရာသေး။

ထို့ကြောင့်မီးရေလေလွတ်ခြင်းအင်္ဂါ ရအသုံးချပညာကိုညဉ့်နှစ်ချက်တီးကျော်၌ညစဉ်ကျင့်နေရဆဲ ယင်းအားသွေးသောက်တို့နှင့် အတူနက်ပြာရောင်ဝတ်ရုံခြုံထည်ကြီးများဝတ်ဆင်၍မှတ်ဆိတ် ပါးမြိုင်များရှည်လျားစွာ ထားတာဖီးသင်ခြင်းကင်းသောဆံနွယ်ဥသျှောင်တို့မှာ ဆီဝေး၍နီကျင်နေကြရပြီ။ အမှုတာဝန်ကိုမကင်းမပြတ်ထမ်းဆောင် သတင်းပို့ရင်းမကြာခဏကြိုရသောပန်းဦးလွတ်ပွဲသည်သူရ အော်ဂလီအဆန်ဆုံးသမထီး၏ အစဉ်အလာကြီးဖြစ် ချေသည်။ ငစွာတေးပေါက်ပေါက်ရှာ ကြံဆောင်မှုကြောင့်ပန်းဦးလွတ်ကညာဆောင်ကိုကောင်းမွန်ကြည်လင်စွာမြင် သာသောကုက္ကိုပင်ကြီးတစ်ပင်ကိုလဲ သူတို့တွေ့ထားကြ၏။

ယခုယင်းပုက္ကိပင်ထက်တွင်ငစွာတေးအားပထမအစောင့်ထားကာငယ်မှူးဗျစ္စတို့နှင့်အတူသူရအား ပထမအစောင့်ထားကာငယ်မှူးဗျစ္စတို့နှင့်အတူသူရကိုယ်တိုင်လေ့လာထောက်လှမ်းနေကြပြီဖြစ်သည်။

အဦးဆုံးကညာဆောင်မှူးမောင်းမမိသံမယ်ဝဏ္ဏနှင့် ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ကညာငယ်တို့ကထမ်းစင်ထက်မှ ကညာစင်အားအဖြူရောင်ပိတ်သားခင်းထားသည့် သလွန်ထက်သို့ ပို့ဆောင်ကူတွဲကြသည်။

အားငယ်ကြောက်ရွံ့စွာမျက်ရည်အဖြိုင်ဖြိုင်ကျနေရှာသောမိန်းမငယ်လေးမှာဟိုမှသည်မှလည့်ပတ်ကြည့် ရင်းအဘယ်အကူလူသူလေးပါးကြည့်ရှာသည်။

မိသံမယ်ဝဏ္ဏမှာစင်စစ်အရည်းတို့၏ ဘုံမယားကြီးဖြစ်သည်။ အဆောင်အယောင်နှင့်နေရသည်။ အရည်းများ စိတ်နှိုးဆွသောကာလများတွင် မယ်ဝဏ္ဏသည်ပညာအစုံအလင်ဖြင့် ကာမဖြေဖျောက်မှု တာဝန်ကိုထမ်းဆောင်ရသူဖြစ်ပြီး အရည်းလေးယောက်တို့အားတစ်ပြိုင်တည်း သုတ်စေနိုင်အောင် ကာမစပ်ယှက်နည်းအဖုံဖုံကိုတတ်ကျွမ်းထားသူလည်းဖြစ် သည်။

အကူကညာငယ်လေးများကိုလည်းယင်းပညာတို့ကိုအစဉ်မပြတ်ပို့ချရသောသမထီးဂိုဏ်း၏ အိကဇာတ် ကောင်တစ်ယောက်လည်းဖြစ်သည်။

အနီမိန်းမငယ်ငယ်တွင်းပါရင်စည်းရင်းဖုံးထမိပေါင်ကာဖင်အုပ်အစရှိသောမိန်းမတန်ဆာများကို တစ်လွှာချင်းချွတ်ယူစုပုံထားလိုက်သည်။

အဝတ်ချည်းနှီးဖြင့်ဖွေးဥသောစနေနံ့နှစ်လုံးနှင့်အဖုံးအကာကင်းမဲ့စွာသောအင်္ဂါစပ်ခုံးခုံးမို့မို့တို့အား သွေးကြာဆူဝေမနေနိုင်လှုပ်ပါးယားယံခြင်းဖြစ်စေသောဝံသိုဆီဖျံသိုဆီနှင့်စန္ဒကူးပန်းပေါင်းနံ့သာတို့ရောစပ်လိမ်း ကျံရင်းတစ်ကိုယ်လုံးနေရာအနှံ့-ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ကြ၏။

ကာမအင်္ဂါနှိုးဆွရာအင်္ဂါအစိပ်အပိုင်းလေးများကိုလည်းတယုတယဖွဖွကြင်ကြင်ပွတ်သပ်ပေးကြသည်။ အပျိုစင်မလေးနှုတ်ခမ်းမှတအင်းအင်းတဟင်းဟင်းကညာအင်္ဂါလေးလှုပ်ရှားပွလာချိန်တွင်မှသမထီးဂိုဏ်းအုပ် ရှင်ကြီးစက္ကထံအလျင်စွာသတင်းပို့ပေးလေသည်။

သေရည်မူးယစ်သားတစ်ထွက်မျှကာမသောင်းကျွမ်းလီးသရမ်းကြီးထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြင့် ကညာဆောင်အ တွင်းခြေနင်းလိုက်သည်နှင့် မိသံမနှင့်အပေါင်းပါ များကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားကြသည်။

သေရည်အဆီပြန်သောနာခေါင်းနီနီပါးပြင်အသားဆိုင်များတလှုပ်လှုပ်တုံရီသောမျက်နှာကြီးဖြင့်နက်ပြာ ရောင် ဝတ် ရုံ ကြီး တစ် လွှာ ကို သာ ချွတ် ပြစ် လိုက် သည် နှင့် နှစ် ပေါင်း များစွာ ရေမိုးသန့်စင်ခြင်းကင်းသောအရည်းကြီးကိုယ်နဲ့ အောက်သိုးသိုးကထောင်းကထောင်းနံ့သွား၏။

အထူးလေ့ကျင့် လက် သပ် မွေးယူ ထားသောဘွားဘက် တော် လိင် တန် ကြီး မှာလဲ နုသစ်ပျိုလွင်ကညင်ခင်လေး၏ အတွင်းအင်္ဂါဝင်းဝင်းဝါကိုတွေ့ရုံမျှဖြင့်ရုန်းကန်ထနေသည်။ သည်ကနောက်

အနီးအဆွခံထားရရှာသောမိန်းမငယ်အင်္ဂါ စပ်ကိုပါးစပ်နှင့်တော့စုပ်လျှာလှုပ်ထိုးသွင်းအင်္ဂါအတွင်းသား ပြူးပြဲကားလာအောင်ပြုမှုကျင့်ကြံပြန်၏။

ရင်နှစ်ဖွာထက်လက်ကိုယှက်၍သွက်သွက်ခါခါလှုပ်ရမ်းလာအောင်စွမ်းဆောင်သမူပြုနေချိန်၌လိင်တန် ထွားရှည်ပဲလင်းမြေသို့ပျိုပျိုအံတက်ကညာပျိုနှုတ်ခမ်းထက်၌ထိုးသွင်းအမှုသူပြုလေပြန်သည်။

ကာမစွမ်းအားထကြွငြားမို့လျှာဖျားစိုစိုနို့သို့မခြားစုပ်ပေးထားလျှင်ကညာစင်ခမျာရိုက်နှက်ခြင်းရန်မှ သက်သာရာလေသည်။

အမယ်မွေးသည်မှသည်သွေးပေါ်သားတင်ကညာစင်ဖြစ်ခါဘိလည်းယောက်ျားလိင်တန်ကိုတစ်ရံတစ်ခါမျှ မ မြင်ဖူးရှာသောမိန်းမငယ်သည် ထိတ်လန့်တကြည်အော်မြည်ခြင်းအမှုပြုသည်ရှိသော် နားထင်နားရင်းမီးဝင်းဝင်းတောက်စွာမညှာမတာရိုက်နှက်တတ်ပြန်သည်။

ယခုမယ်မင်းသည်ကားပေါင်သားမွေးနုသွေးချေညှာယုယကြင်ကြင်နိုးဆွခြင်းခံထားရလေရကားမျက်စေ့ ကိုစုံမှိတ်ခါအံကြိတ်တင်းခံရင်းအသံတစိုးတစိသော်မျှမကြားရပဲကြိတ်ခံနေဘိတော့၏။

“ဘဲနှယ်ဗျာစွတယ်ငြိမ်သပငါ့လူနှယ်” သူရကဗျာစွအားကုက္ကိုကိုင်းပေါ်အလျားမှောက်ထားရင်း လေပြင်းနှင့်အတူသစ်ကိုင်းထက်၌လှုပ်ရမ်းနေသောဗျာစွအားလေသံဖြင့်ပြုံးရင်းပြောလိုက်၏။

“အမယ်မပန်းဦးမှဟုတ်ပါလေစသူရရယ်”

“အိုကိုရင်ကလဲအဘသို့မျှမပြုရသေးသကိုးနှုတ်စောင့်လျှက်ရှုစမ်းပါအုံးတော့”

ငယ်မျိုးစကားမှန်သည်။ မိန်းမငယ်၏ ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါထဲသို့အရည်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏မဲကြုတ်လဆက် အဆီဝင်း နေသောလိင်တန်ကြီးထိုးသွင်းလိုက်သောအခါ

“အားမွေးမေ့လေ”

“အားအားအား”

ဆက်ခါဆက်ခါငယ်သံပါအောင်အော်သံစူးစူးနစ်နစ်က(ထုံးစံအတိုင်း)သမထီးဝင်းအတွင်းကျိုးပြိုသံများ နှင့်အတူရောနှောထွေးယှက်ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ပေါ်ထွက်လာဘိတော့သည်။

ချွန်မြသောဂါးမြောင်ဖြင့်အသားနုကိုထိုးထောက်မွှေနှောက်သဖြင့်နာကျင်စွာအာခေါင်ခြစ်အောင်သော အသံ။

“အီးဟီးအားအားနာလှချည့်မွေးမေ့ရေ”

“အူးအဟီးကယ်တော်မူပါအားအားအား”

အဆောင်ငယ်အတွင်းမှလိုက်လဲနာကျင်စွာသည်အူပြတ်မတတ်အော်ဟစ်ငိုကြွေးသံကိုချွေးသီးပေါက်ကြီး များ တလိမ့် လိမ့် ကျဆင်းလျက် သမထီးတပ်ဝင်းကို ကျောပေးကာ ဆူးသမန်းတွင်းသို့ ခြောက်ခြားစွာငေးကြောင်ကြည် နေသော အမိအဘတို့ကြားကြလေမယ်။ လင်မယားနှစ်ယောက်တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ဆုပ်ကိုင်ထားသောလက်ဖဝါး အစုံမှ ချွေးစေးများပြန်လာသည်အထိလည်း မလှုပ်မယှက်ငြိမ်သက်နေကြပေမည်။ သူရရင်၌ကျင်စိုနာကျည်းလွန်းလှ၏။

“အသို့လဲရောင်းရင်းကျန်လူတိရစ္ဆာန်တို့ဘယ်အရပ်၌ရှိနေကြသည်ကိုကိုရင်တို့သိပါစ”

“နဲ့လှဘိပြီကောကိုရင်နှယ်အရည်းကြီးဆောင်ကာမလေ့ကျင့်စဉ်အတွင်းမယ်မိသံတို့အနီးအဆွကိုခံယူနေ သည်ကောကိုရင်”

အလှည့်မကျသေးသောအရည်းတို့သည်လိင်တန်ကြီးများအစွမ်းကုန်ကြီးထွားမာတောင်လာစေရန် ဆေးပြစ် ချွဲရည်ဝက်ဆီသုတ်လိမ်းလျက် “နှမ်းလုံးကြိုင်မြစ်” သွေးခြစ်လိမ်းကျံအက်ကွဲလာဟန်အထိ ကြီးမားပွထလာအောင် စွမ်းဆောင်နေကြလေသည်။

မိသံမ၏ ကြွားရွားဖုထစ်သောကိုယ်နှစ်အသွေးမထိတထိနှိုးဆွပေးခြင်းကိုခံယူနေကြသည်။ အကယ်စင်စစ် ဘုံမယားဖြစ်သောမယ်ဝဏ္ဏသည်ကိုယ်၌အမွှေးလိမ်းလူးကြည်နူးစိတ်ထန်ခံချင်လာဟန် နူးနပ်ထားရစ်ခြင်းမို့ “ပန်းဦး လွတ်ခြင်း” အဆောင်တွင်းဝင်ချိန်၌အစွမ်းကုန်ကာမထကြွနေသော အရည်းကြီးများ၏ ကြမ်းတမ်းစွာစပ်ယှက်မှုကိုကညာနုအပျိုစင်လေးများနေဝင်မှသည်မိုးသောက်တိုင်ထိမချိမဆန် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်အလှည့်ကျပန်းခွေ သည်အထိစပ်ယှက်ကြလေရကား

သေလုမျောပါးခံစားရင်းအပြန်လမ်း၌ အသက်ငွေ့ငွေ့ဖြင့်မျက်လုံးလေးကြောင်စီစီဖြင့် ခြောက်ခြားတုံ့ရိစ္ဆာ အသက်လုကုယူရသည်ချည်း

သူရထောက်သားဘဝမှအသေခံတိုက်ခိုက်ချင်လာသောဇာတိသွေးဇာတိမာန်တို့ ကြွရွာအုံထလာဘိသည်။

“အထောက်သားဖြစ်တာတယ်ချုပ်တီးရသကဲ့တောက်” သူရသွားကြားမှလေသံဖြင့်ညီးညှုပြစ်လိုက်၏။

“မှန်သပကိုရင့်နှယ်ကျုပ်လက်ယားပါဘိတော့” ငယ်မှူးလက်အတွင်းမှကြက်ပေါင်းစေးသားရေတက် ဝှင်ဖြင့်ငါးမြားထစ်ပါမျှားငယ်ဖြင့်လှမ်းချိန်သည်။

“ဟိတ်ငယ်မှူးအချိန်မကျသေးသပသွေးသောက်ရယ်”

ဗျစွကလေးကိုင်လက်ကိုဆွဲမြှောက်လိုက်၏။

“အိုငစွာတေတက်ချင်တက်ခဲ့ပရောင်းရင်း”

“မတက်လိုပါဘူး ကိုရင့်ရယ်တယ်ဆီးကျင်တဲ့အလုပ်”

ငစွာတေ အဖြေစကားကြောင့် သူတို့အားလုံးပြုံးလိုက်ကြ၏။ မှန်ပါသည်သူတို့အားလုံး၏ လိင်ချောင်းများအငွေ့ ခြောင်းခြောင်းထမတတ်ပူပြင်းသော ကာမါတ်များစီးဝင်နေပြီပဲကိုး။

သည်တောင်ရိုးတစ်လျှောက်လမ်းလျှောက်လာရင်းဝဲယာအကဲခပ်လာသောအရည်းငယ်ဝတ်စုံမှတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ဆံနွယ်ဖားလျားအဆင်တန်ဆာများကြောင့် သူ့အားအဘယ်သူတစ်ယောက်မျှတပ်မှူးငယ် သီစမှန်းမရိပ်စားမိ ကြ

ဆူးသမန်းကွင်းကိုအထက်စီးမှမြင်နေရသည်။

“ကျည်းပင်တော” ရွာဇန့်ပွဲလေးကားကွင်းအလည်၌ အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာရပ်တည်နေသည်။ ဆည်ဘောင်ကို လွန်၍ ဆူးသမန်းကွင်းစပ်အဝင်အလိုလေးခြုံတစ်ခြုံတွင်အဝတ်အစားလဲလှယ်ပြစ်လိုက်ကာ နက်ပြာရောင်ဝတ်ရုံသင် တိုင်းကိုမြေတူးမြုပ်နှံထားရစ်ခဲ့သည်။

လုံ ကွင်းအောက်ပိုးကြိုက် အပေါ်အဝတ်ချည်းသည်းဖြင့် ကျည်းပင် တောရွာငယ်လေးထဲ သွက်လက်စွာဝင်ခဲ့သည်

“အမယ်ကိုရင့်ရင်အုပ်ကားလက်မောင်းကားနှင့်ပုဂံသားစစ်သည်မို့လူကိုနှုတ်မဆက်တော့ကိုး”

ထန်းတောမှထွက်လာသောငယ်ချင်းငပွေး တစ်ဖက်မှစကားစမှပင်သတိဝင်လာသည်။

“ခွင့်လွတ်ပကိုရင်ငပွေးနှယ်အကျုပ်အချိန်အနည်းငယ်သာရတာမို့အမယ်တို့ထံအလျင်လိုနေလို့ပကိုရင်”

“အာဟာစကားမဖွယ်ပါလင့်ကိုရင်ရယ်အမိအဖတို့ထက် “အိုပန်းအိ” ထံလှမ်းနေမဟုတ်လားလို့-ဟားဟား”

“ကိုရင်နှုတ်အတောကျွမ်းသပဗျာ”

“ကိုင်းကိုင်းသွားပေအုံးသွားပေအုံးဟိုကလည်းညနေတိုင်ရင်ဆည်တောင်ဝရိုးထွက်ထွက်မျှော်ရတာ ဝေသာလီဗျိုင်းမလေးဖြစ်နေကပြီကိုရင်ရဲ့”

“အသို့ဆိုရင်ကိုရင့်နှယ်ကျုပ်ကိုယ်စားချောထားပါဘိ”

“အိုးကျားသားမိုးကြီးမပြစ်မှားဝံ့ပါစစ်သားရယ်အတော်ကြာသူချစ်သူလွန်ကျူးရကောင်းလားမို့တိုက်
ပွဲဝင်နာမည်ရသူရိယဆောင်းနှင့်ပိုင်းလိုက်မှ ငုတ်တိုလေးကျန်နေလူဖြစ်ရုံရမှာပဲကိုရင်”

“ဟားဟားဟားကိုရင်ကျောင်းတော်တုန်းကအတိုင်းပါပဲငယ်ချင်းရယ်ကဲအပြန်မှတွေ့ပါစံ”

“အပိုမဖွာစမ်းပါနဲ့ ကိုရင်အပြန်လည်းကိုရင်နှမနဲ့ဆည်တောင်ရိုးကျော်တဲ့အထိဟိုကလိုက်ပို့အုံးမှာပလေ”

“ဟဲဟဲဟဲကိုရင်ကကောမယ်ဆုံနှင့်ရည်နေမဟုတ်လားကိုယ်ချင်းစာပဗျာ”

“အမလေးမယ်ဆုံကိုသွားမပြောနဲ့ကိုရင်ကျုပ်ကိုအစိမ်းသရဲလိုထင်နေပဗျာလင်နေရင်ပန်းဦးလွတ်ရမှာမို့
တစ်သက်လုံးလင်မနေဘူးတဲ့ကိုရင်ရဲ့”

ငပွေးကလက်ထဲမှထန်းလှီးကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကိုင်ထားရင်းအံ့ကြိတ်ကာသမထီးအရပ်သို့ စူးစူး
ဝါးဝါးကြည့်နေလေရာသီဟသူရကြက်သီးမွှေးညင်းများ ထသွားရ၏။

“အင်းါလဲအသူဘက်ကမှန်ပေသကိုး”

“ကျုပ်မေးပါရစေအုံးကိုရင်ကိုရင်တို့လိုအရာထမ်းတွေ ထိမ်းမြားရင်ကရောဗျာ”

“ကျုပ်လားကျုပ်ကျအိအရည်းကြီးတွေစုံးစုံးကုန်မှ “အိုပန်းအိ”လေးနဲ့ လက်ဆက်မှာပဲကိုရင်”

“တနယ်သားလုံးယောက်ျားမှန်သမျှအရည်းကြီးတွေကိုထယ်ထိုးပြီး မြေလှန်ပြစ်ချင်နေသပဲကိုရင်ရာ”

“စိတ်မလောပါနဲ့ကိုရင်အချိန်တန်တော့တစ်ရွာတစ်ယောက်စာချွန်စေတော်မူမယ်လို့ကိုယ်တော်လေး အမိန့်
တော်ထားရှိထားနှင့်ပြီးသားပါ”

“အိုအသို့ဆိုလျင်ငယ်ကျွန်ဝင်စာရင်းခုပင်သွင်းချင်စမ်းပါဘိကိုရင်ရယ်တောက်”

ငပွေး လက်မောင်ကြောကြီးများထောင်ထလာသည် အံ့ကြိတ်ထားသဖြင့်
မေးကြောကြီးများတင်းထနေသည်။

“ငဲ့လင့်ပါငယ်ချင်းကျုပ်စာချွန်စေပါမယ်”

“နှုတ်လုံစိတ်ချကာယတောင့်တင်းသူတွေကျုပ်အခုထဲကတပ်စုထားမယ်ပမပျက်မကွက်စာချွန်စေပါပဲ”

“ကောင်းလှပါပြီကိုင်းခွဲကြဦးစို့ကိုရင်ရေ”

ဆုံနေကျနေရာကျဉ်းပင်တောတောင်ဘက်ရှိအုံးနဲ့ခြုံကြီးအောက် “အိုပန်းအိ”ကိုယ်လုံးလေးကို
ရင်ခွင်ထဲထွေးထား၏။ ထို့ထို့တံခံ့သောရင်အံ့လေးထက်သူရလက်ကိုတင်စမ်းစေပြီး
ရဲရဲနီသောမျက်နှာလေးဖြင့်ဆိုသည်။

“ရင်ခုံတာဘာလို့လဲဟင်”

“အချစ်ရဲ့နုရည်စီးတစ်မျိုးပေါ့ပန်းအိရယ်”

“အတို့ကျွန်တခါဖူးမျှမောလောက်အောင်ရင်မခုံဘူးအခုသူ့ရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာမောလွန်းလို့မရန်းချင်ဘူး ကွယ်”
တိုးတိုးညှင်းညှင်းအသံလေးက သူ့နှလုံးသည်ပွတ်ထဲသို့စူးစစ်စိုက်ဝင်သွားကာကြည်နူးကျပ်စိမ့်သွားရ၏။

“မောင့်မှာလဲသနပ်ခါးထူထူလိမ်းထားဣတီးလေးကိုနမ်းရှိုက်လိုက်တိုင်းအသက်ရှူမဝဘူးသိလား”

“အိုရှက်ဖွယ်စကားမမြွက်ပါနဲ့လား--မောင်ရယ်”

ပါးအစုံကိုဖယောင်းပုံလက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးများဖြင့်ကွယ်ကာရင်းမျက်တောင်ကော့ကြီးများ
ညွတ်ကွေးကာဆိုသည်။

သူရထံမှပုနွေးသောသက်ပြင်းရှိုက်သံကြီးနှင့်အတူ “အိုပန်းအိ”ကိုယ်လုံးထွေးထွေးအိအိလေးအားအင့်က
နဲနေအောင်ဆွဲညှစ်ခြင်းကိုခံလိုက်ရသည်။

“လျော့ပါအုံးမောင်မောင်ရယ်အသက်ရှူကြပ်လှပါဘိ”

“မောင့်ရင်ခွင်ထဲအသို့လျင်အနေကြပ်ပေမဲ့ဓနတတ်နေပြီလို့ပြောခဲ့ဖူးသားမဟုတ်လားချစ်သူရယ်”

“အာကွယ်အနည်းအပါးပါပဲဖက်ရောလေကွယ်ကြာရင်အမယ့်မှာအသက်ရှူရပ်ရပါလိမ့်မယ်လေ”

“အကြည်စားသန်ခဲ့ပြီမှတ်တယ်ခွင့်လွတ်ပါနုမရယ်”

“အင်းရွှေစိတ်တော်ညိုအလိုမကျဟန်ကရွှေမြို့တော်ရောက်မှန်းတွင်းသူများအသင်ပေးလိုက်မှတ်တယ်”
သူရကမျက်နှာညှိုးငယ်စွာသူမအားလွှတ်ပြောသောအခါအိုပန်းအိစကားနာထိုးချေသည်။

“ဟွန်းမယ်မင်းအကျုပ်တာဝန်ကျရာသမထီးမှာ နန်းတွင်းသူထမိပင်မမြင်ရမှတ်ပါစုံအိုပန်းအိငယ်”
ချစ်သူစိတ်ညိုအလိုမကျပြန်တော့ပြန်ချော့ရသည်ကလဲ အိုပန်းအိတို့တာဝန်ကျစည်ကလျင်လည်းကြည်နူး

စရာ

“တောင်းပန်ရတာပေါ့ မောင်မောင်သည်ကနေ့မောင်မောင်လာမယ်ဆိုလို့အမြင်တုံးမွှေးမွှေးကိုဆွမ်းခံမဝင်ခင်
ကမယ်မင်းသွေးထားခဲ့ရတာလေ့လောက်ထူထားမှ ပြုအားကိုခံနိုင်မယ်ဆိုတာပန်းအိအသိပါသူ့ကိုချစ်လို့ အ
ပြစ်ဖို့မိတာကို ရွှေစိတ်တော်ညိုတယ်လားဟင်”

စိုးရိမ်မျက်နှာအကြင်နာစကားကြားရပြန်တော့ တပြန်တကျော့ချော့မော့ရသည်က သူရတို့ယောက်ျားလေး
များ တာဝန်ဖြစ်ခဲ့ပြန်ချေရော။

“အကဲပါအကဲခတ်တာမဟုတ်ဖူးပန်းအိချစ်သူအထင်လွဲမှာမောင်မောင်အကြောက်ဆုံးမို့ပါ”

“ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်ဘုရင်ထီးဘုရားတောင်တောင်နန်းမြောက်နန်းအလယ်နန်း
ထိပ် ခေါင်တင်ကြီးဘုရားတို့နဲ့စံနေသေးတာမောင်မောင်ကိုလဲအိုပန်းအိကကြိုက်တာတွေပေးစားပြစ်မ္မာပါပေမဲ့
အိုပန်းအိ ကတော့တစ်ညမှခွာမှာမှတ်ဖူးသိလားဟွန်း”

ကျောထစ်မ့်ကျင်သိမ့်သိမ့်ငင်သောချစ်သူစကားကြောင့်သူရလက်အစုံကမြေငန်းကြီးပမာရစ်တားဖက်
တွယ်ဆုပ်နယ်ချေမိပြန်သည်။

“အဆင့်ကဲနယ်မလွန်ပါနဲ့လားမောင်မောင်”

“အချစ်ရဲ့နယ်စပ်ဖြတ်သန်းမိလို့ချစ်သူအပြစ်ပေးလဲ ကြေအေးပြီးသားပဲနုမရယ်မောင်တော့ချစ်မှာပဲ”

“အိုအိုးမောင်ရယ်စနေရင်နှစ်မှာကိုအတွင်သာကိုင်ဆွဲနေမှဖြင့်ပန်းအိနွမ်းကြေရတော့မယ်ထင်တယ်”

“တစ်နှစ်မှတစ်ခါပြန်ရွာခံသူမယ်မင်းကမကြည်ဖြူလို့ပြောတာလားနုမရယ်”

“မောင့်အတွက်ဆိုအသက်တောင်ပေးဝံ့သူပါမောင်မောင်မယ့်ပန်းဦးမောင်ပန်ရမယ်လို့အမြဲတစေကြိမ်းဝါး
နေမိသူပါမောင်ရယ်”

“ဖြင့်”

“အိုအဲလိုအာမဟုတ်သေးဘူးလေထမိအနားကိုအားနဲ့မဆွဲပါနဲ့မောင်ရယ်အရှက်ကြီးရှက်လို့”

အိုပန်းအိအသံလေးတုန်ခိုက်လာသည့်နည်းတူသူရရင်အုံကြီးများလှိုင်းထတက်ကြွလာကာ
အသက်ရှူသံမှာ လည်းပြင်းထန်လာ၏။

အိုပန်းအိစိုးထိတ်မှုလေးဝင်လာသည်။ ကပြာကသီလူးလဲထပြီးသူ့ချစ်သူရင်အုပ်ကျယ်ကြီးကိုလက်ဖြင့်ဆီး
တွန်းထားလိုက်၏။ ငသူရလက်မောင်းအိုးကြီးများကြွက်သားအမြောင်းမြောင်းထလာ၏။ တင်းတင်းကြီးဆွဲဖက်ခါ
တစဟင်းဟင်းမြည်တမ်းသဖြင့်လည်းအိုပန်းအိရင်တုံပန်းတုံဖိုလှိုက်မော့ဈေးလေးပြန်လာ၏။ နှုတ်မှမှု
တခွန်း တပျိုသော်မျှ မမြွက်ဆိုနိုင်တော့ အုန်းနဲ့ခြုံလေးသိမ့် ကနဲ သိမ့် ကနဲ ခါရမ်းသွားသည်
ပြင်းပြသောအသက်ရှူသံနှစ်ခုကအမှောင်တစ်နေရာသို့ဦးတည်ခုတ်မောင်းနေသောမြင်းရထားနှယ်ခပ်ကြမ်းကြမ်း

“တော်တော့မောင်မောင်ပန်းအိစိတ်ဆိုးမိမှာမဟုတ်တာ”

ကတိုက်ကရိုက်မျက်နှာအိုလေးဖြင့်ပန်းအိငြင်းဆန်ဘိ၏။

အသံကတိုးညှင်းတုံခိုက်နေ၍ အနည်းငယ်ကျယ်သွားသည်။ ဝါသနာအိုးငသာဇံ ငပွေးတို့ကာလသားနှစ်
ယောက်အုန်းနဲ့ခြုံကိုမျက်တောင်မခတ်တမ်းချောင်းမြောင်းနေကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးပင်လျင်အသက်ရှူသံများက
ဖားဖိုထိုး သည့်နှယ်

“ဘွဲ့နယ်ငွေခွေးငဲ့အသက်ရှုမှုပြင်းလှပါဘိ”

“အမယ်မယ်မောင့်ရင်မလဲနာသီးဖျားရွေးသီးသူဟာတောင်မသုတ်သင်နိုင်ကပြီမဟုတ်လေအသို့ကြောင့် သူခိုးခြင်းဟိတ်ခြောက်ရဘိသနည်း”

“အိုးကိုရင်နယ်အသံထွက်ပါစံအခင်းပျက်ယွင်းလေမှချောင်းရကျိုးမနပ်ဖြစ်ရချေဦးမယ်”

“အနို့ကိုရင်ကအရင်အကြောစကားဆိုသဟာကိုး”

“ကြည်စားသည်မှတ်ပါစုံကိုရင်အဟောအုန်းနဲ့ခြံကြီးအသို့ကြောင့်သိမ့်သိမ့်ခါနေသနည်းကိုရင်ကြည့်ပါစုံ”

“အပိုစကားရွတ်ဆိုရန်သင့်ချေပြီကော”

နှစ်ယောက်သားမျောက်ချောပင်ပင်စည်ကြီးအားရှက်ကွယ်ချောင်းမြောင်းနေလေရကား အနောက်တူရှုမှခန္ဓာ သွယ်လျအိန္ဒြေပြည့်ဝသောအလှတစ်ပါး မိန်းမသားတစ်ယောက်သင်းတို့နှင့်လျင်စွာနီးကပ်လာသည်ကိုပင် သတိမမူနိုင် အောင် ဇောကပ် နေကြပါဘိ တေ့ သည်။ ငသူ ရက ချစ် သူ့ပါးတို့ သာ အတွင်သားနမ်းရှုံ့လျက်မှလက်အစုံတို့သည်အိုပန်း အိငယ်၏ ရင်တင်ခါးပေါင်ကြားများသို့ရွေ့လျားပွတ်တိုက် ချောမြူနေခိုက်

“ဟဲ့ငပွေးနှင့်ငသာဇံတောကြက်ချောင်းသလားအသို့သောအရာကြည့်ရှုနေကြပါစံ”

“အမယ်မင်းကလူကလူကလူ”

ငသာဇံထုခုန်ပြီးမျောက်ချောပင်ခြေမှပြေးလေဘိ၏။ မျက်စိမျက်နှာရဲကာဖြင့်ငပွေးပြုံးရမလိုရယ်ရ မလိုဖင်ပွတ်လိုက်ခေါင်းကုတ်လိုက်ဖြစ်ဘိသည်။

“မယ်ဆုံအနို့ကိစ္စရှိရိုးလားမယ်မင်းအဟင်းဟဲ”

“ဆိုစမ်းပါငဲ့ငပွေးနယ်ထစ်တီးထစ်အရှိသကော”

မယ်ဆုံ က အုပ်လုံးသွင်းပြီးစ ဆံ နွယ် များကို ဟန်ပါပါ သပ်တင် ရင်းလူကြီးသူ မဟန် စွဲကားသောခါးအောက်မှ တင်ပါးကြီးပေါ်သို့ လက်ကလေးထောက်ခါးလေးညွတ်ရင်းလေးချီ၍မေးသည်။

“မှာထိုင်ပါအုံးမယ်ဆုံ”

“အဲ့နယ်ကျုပ်ကဘာကြောင့်ထိုင်ရအုံးမှာလဲ”

“ပြောပြောပြောစရာလေးရှိသေးတယ်မယ်စုံ”

“အို့နားမထောင်ချင်ပေါင်နော်နေရစ်ပါဘိကိုရင်”

မယ်ဆုံသမင်ပျိုမလေးနယ်လျစ်လျူရှုထွက်သွား၏။ ငပွေးကတုန်ကရင်ဖြင့်အုန်းနဲ့ခြံကိုတစ်လှည့်မယ်ဆုံ နောက်ကျောတင်ပါးအုံကြီးများတစ်လှည့်ကြည့်ကာဗျာများသွား၏။

“မယ်မယ်ဆုံခေတ္တငဲ့လင့်စမ်းပါဘိ”

“စုံဖက်ရန်စကားမှလွဲ၍အခြားမြွက်လိုရာမြွက်ရော့နော်”

“အင်းပါမယ်ဆုံရဲ့ဟဲဟဲ”

ငပွေး မျက် နှာကြီးက ဝမ်းသာအယ်လဲ ရွေ့လည် ဆွဲ ကောက် ရသူ လို ကြည် လင် ဝင်းပ အသာကြီးသာနေဘိသည်။

“အဲဟိုအုန်းနဲ့ခြံတွေသည်ကောနမ”

“အမယ်လူကိုခြံထဲဆွဲမယ်ပကိုရင်ပွေး”

“ဟာမအပ်မရာမယ်မင်းရယ်နေပြည်တော်ကခေတ္တပြန်လာတဲ့ငတို့ငယ်ချင်းငသူရနဲ့ အိုပန်းအိတို့ချစ်ရည် တူညီချစ်ခွန်းသီနေကြလိမ့်မယ်မင်းရဲ့”

“ဘွဲ့နယ်အိုပန်းအိကိုအကျုပ်လိုက်ရှာနေပါဘိနဲ့တော်”

စိတ်ဆတ်သလောက်လူသွက်လှသော မယ်ဆုံတစ်ယောက် အုန်းနဲ့ခြုံနှောက်မှ ပတ်ဝိုင်းတိုးဝင်ချောင်းမြောင်းလေ လျှင်

“အလိုလေးအိုပန်းအိပြားချပ်နေပါဘိပြီကော”

မှန်သည်အိုပန်းအိတစ်ယောက်ငသူရရင်ခွင်ကျယ်ကြီးအောက်ပက်လက်ကလေးပြားနေဘိသည်။

“ပန်းအိကိုသနားပါအုံးမောင်မောင်ရယ်”

“မောင့်ကိုရောညှာတာပါစုံနမယ်ရယ်”

“နမကမခံဝံ့သူမို့ဆိုသဟာကြင်နာပါဘိဦးမောင်မောင်မောင်”

“အမျက်ရှလို့အရှက်ရတာလဲနေပြည်တော်မှာပဲခေါင်းချတော့မယ်ပမယ်မင်းပိတ်ပင်လို့မရကောင်းပြီ ပန်းအိ”

မြင်ကွင်းက-အလင်းရောင်မလုံလောက်မှုကြောင့်မှူးမှိန်နေလေရကားမယ်ဆုံအားမလိုအားမရဖြစ်ရေလှ ချေသည်။

“အိုအိုးပေါင်ကိုကြိတ်မိပြီကောမောင်မောင်”

“ဥံဖွံဖွံနမမောင်အလွန်ရှိအံ့”

“ရင်စည်းပတ်နက်ဖြေအခက်မို့မရက်စက်သင့်ပါ”

စကားသံလေးများအချီအချဝယ်မယ်ဆုံနစ်မြောသွားသည်။ အုန်းနဲ့ခြုံအဝန်းအဝိုင်းကယောက်ျားကြီးခြောက် ယောက်မျှ လက်ဝိုင်းပတ်၍ မမှီကောင်းအောင်လိုခြုံလှသည်။ မယ်ဆုံငပွေးပန်းအိငသူရတို့ငယ်စဉ်က ဤခြုံကြီး အောက် ပေါက် တတ် က ရ က စား ခဲ့ ကြ ဘူး သည် ။ အောက် ခြေ က လူ ငှဲ့ ဝင် လို က် လျှင် ပေါင်းပင်ကင်းရှင်းလှဲကျင်းထားဘိသ ကဲ့သို့ပြောင်စင်နေသည်။

ဤနေရာဝယ်ပိတ်ကြမ်းတစ်ဝိုင်းခင်းကျင်းယှဉ်ထိုင်ရင်းချစ်တင်းဆိုခဲ့ကြသည့် သူတို့အတွဲကိုမယ်ဆုံတို့လူ စောင့်ပေးရစမြဲလည်းဖြစ်သည်။ ယခုရက်ပိုင်းအတွင်းမှာမူမယ်ဆုံသရက်တောသို့စွန့်နှင့်အတူလိုက်သွားခဲ့ရသဖြင့် အိုပန်းအိနှင့် မဆုံ ဖြစ် ငသူ ရလာမည် မှန်းလည်းမသိခဲ့ ယခုမူ သင်းတို့နှစ်ဦးအချစ် မူးနေချိန် ကြုံကြိုက်၍ခြောက်လှန့်ရင်းအုန်းနဲ့နှောက်ဖိုးမှ ခြုံတိုးလာခဲ့မိလေရာတိုးရခက်ဆုတ်ရခက်ဖြစ်နေပေပြီ။

အိုပန်းအိခေါင်းလေးများဖွေးဖွေးလှုပ်လှုပ်တွေ့ရ၏။ အတင်းအကြပ်ဖိနှိပ်ချုပ်နှောင်နေသောငသူရ ကျောပြင်ကြီးလဲတွေ့ရ၏။ မယ်ဆုံရင်တွေခုံလှိုက်ပူလောင်လာ၏။ ထိုထိုတံသွေးခုံနှုန်းများလည်း မြင့်မားလာ နေသည်။

သည်မှာချွေးပြန်နေသော ငသူရကျောပြင်အားငေးနေခိုက်လှုပ်လှုပ်လှဲလှဲဖြူကာပြန်စုအမျိုးမျိုးပြုနေသော အိုပန်းအိပေါင်လုံးဖွေးဖွေးကြီးများကိုကြည့်နေခိုက်

“မွေးမေ”

ဟုလွတ်ကနဲအော်လိုက်မိရှာသည်။ မာကျောကျစ်လျစ်သော ငပွေး၏လက်ကြီးနှစ်ဖက်က ရွှေရင်အစုံကိုနှောက်မှ သိမ်းဖက်ခြင်းကိုမယ်ဆုံခံလိုက်ရသည်။ တချိန်တည်းမှာပင်ထန်းတက်သမားငပွေး၏ မာတောင် နေသောလိင်တံကြီးက မယ်ဆုံ ဖင်ကြားသို့ တည့် တည့် မတ်မတ်ကြီးတိုးဝင်းသွား၏။ လိပ်ပြာလွင့်စင်သွားသလားမသိမယ်ဆုံမအော်မိအသက်ရှူ ရန်ပင် မေ့လျော့ကာမိမိနို့လေးနှစ်လုံးကို ပိုင်ပိုင်ကြီးနယ်ဆွနေသော ငပွေးရင်ခွင်၌မိန်းမူးတွေဝေသွားသည်။

ငပွေးကလည်းလူပျိုရိုင်းပီပီသွက်လက်ကြမ်းတမ်းစွာလှုပ်ရှားဆောင်ရွက်သည်ကျေးတောသူမယ်ဆုံ၏ ထမီ အောက်နားသည်တထောက်ခွက်အထိတိုဝတ်ထားရာဆွဲယူမလှန်လိုက်သည်နှင့် နေမထိလေမထိ သောမယ်ဆုံ၏ ဖင်ဖွံ့ ဖွံ့ထွားထွားကြီးက ဘွားကနဲပေါ်ထွက်လာသည်ဇက်ကိုဖိနှိပ်ခါးကိုဆွဲယူမ- လိုက်သောအခါခါးခွက်ဖင်ကော့ခပ် ကျော့ကျော့လေးအနေအထားကိုရလိုက်၏။

ငပွေးလီးကမိုးဆီသို့မျှော်လျက်သီးသော မိုးမျှော်ငြုပ်သီးကဲ့သို့ မတ်မတ်တောင်နေလေရာပေါင်နှစ်လုံးကြား၌ ပုံး ကွယ်နေသော မယ်ဆုံစောက်ဖုတ်လေးအားအောက်မှကော်သွင်းပေးလိုက်လေရာမထင်မှတ်ပဲပြွတ်ကနဲ အရည်စိုစွတ် သံနှင့်အတူတန်းတန်းမတ်မတ်ကြီးဝင်သွားလေသည်။

“အလယ်လယ်မေရီလေ ”

မယ်ဆုံငပွေး၏ဆီးစပ်ကြီးကို လက်ပြန်တွန်းလိုက်ရာ မာကျောရှုပ်ထွေးနေသော လမွှေးအုံကြီးများအား စမ်းမိသွားလေသည်။ ပထမသော်စူးစမ်းဟန်ဆုတ်ဆွဲပွတ်သပ်ကြည့်ပြီးမှ အထိတ်တလန့်လွှတ်ခါရှေ့မှ ခြတောင်ပို့ဆီ လက်ကိုထောက်ကူအားပြုယူလိုက်ရချေသည်။ မျက်စေ့ထဲဝေဝါးနေသည့်ခံစားမှုများကလည်း ရှုပ်ထွေးနေသည် တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့်ကြီး ထိုးသွင်းထားသောငပွေးလီး၌ ဖက်က အကောင်းအဆိုး ငွေနာနှစ်မျိုးကိုပေးနေသည်

“ဖြတ်ဖြတ်ဖြတ်ဖတ်ဖတ် ”

“အင့်အင့်အကျွတ်ကျွတ်အ ”

ငပေးဆုံးစပ်က ဖင်သားကြီးများကတဖတ်ဖတ်စီစီကြိတ်ဆောင့်ရိုက်မိကြသဖြင့်မယ်ဆုံတစ်ကိုယ်လုံး စက်ရ ဟတ်နှယ်ခါရမ်းကာရှေ့သို့ငိုက်ခနဲငိုက်ခနဲတိုးတိုးသွားနေ၏။ ဆံတောက်သိမ်းစအုပ်လုံးဆံနွယ်သည် ဝါးအစည်းပြေသကဲ့သို့ဖရိဖရဲပြေကျဖွာလံကျသည်။

“ငပွေးအအင့်နှင့်လူယုတ်ကျွတ်အ ”

“ဖြတ်ဖြတ်စွတ်ဖတ်ဖတ်ဖောက်ဖောက် ”

“ဟီးအီးအအအအအ ”

ထန်းထက်သမားထန်းလျက်ချက်သမားငပွေးခါးသန်သည်မှာအံ့ဖွယ်ကောင်းလှချေသည်။ လစပ်တစ်ချက် ကလေးမျှတုံ့ဆိုင်မသွားပဲဆက်တိုက်အပြီးတိုင်လိုဆောင့်အားကြား၌ မယ်ဆုံများစောက်ခေါင်းလေးအတွင်း ကျင်ထက်ပူနွေးလာပြီး သုတ်လွှတ်မိတော့သည်။

ကဲဘာဖြစ်လဲငပွေးတို့ပန်းဦးရလိုက်ပြီကွငပွေးစိတ်ထဲမှစွတ်ကြီးစိုစွတ်အံ့ကျလာသောစောက်ရေများ ကိုငုံကြည့်ရင်းကြွေးကြော်မိလိုက်သည်။

မယ်ဆုံများပြင်းထန်သောငပွေး၏ လျပ်တပျက်ရိုက်ချက်ကိုပသိုမျှရှောင်လွှဲမရလိုက်ပဲကျောပိုးတက်လို ခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့်ခံလိုက်ရသော်လည်းကာမအရသာထူး၏ စွမ်းအင်ကိုနဖူးညွှေးတွေ့တွေ့လိုက်သောအခါ နောင်တွင်ငပွေးမှငပွေးတရွေးသားများမျှမတွက်သော သစ္စာတရားဖြင့် ချစ်ခင်တွယ်တာမိခဲ့ရာသည်။

ယင်းသို့သူတို့နှစ်ဦးအဆင်ပြေခြင်းသည်ငသူရနှင့်ပန်းအိတို့အတွက်ပွဲပျက်ခဲ့ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ တအင့်အင့် တအအအသံများစွတ်စွတ်ပြွတ်ပြွတ်အသံများက အုန်းနဲ့ပင်ခြေခြတောင်ပို့တစ်ဖက်နှင့် နီးကပ်စွာလာလေရကားကဲ့ကြည့်မိကြလေသည်။

“အိုင်ငပွေးနှင့်မယ်ဆုံရည်ငံလင့်ကြပြီ ”

ငသူရကျေနပ်ဝမ်းသာစွာမြင်ကွင်းကို ကြည့်နေခိုက်အရှက်အိုးမလေးအိုပန်းအိလေးညှို့မှလွှတ်လိုက်သော များတစ်စင်းလေးအလားလှစ်ကနဲအုန်းနဲ့ခြုံကြီးအောက်မှ ပြေးထွက်သွားခဲ့လေသည်။

“ဟင့်ရောင်းရင်းပုံပြင်ကဟုတ်မလိုလိုနဲ့အလကားပဲကိုး ”

ခမုံသားစကားကြွယ်သူအငယ်ဆုံးငစွာတေကဆို၏။

“သယ်တပ်မှူးကိုမခန့်လေးစားဂုပ်ပေါ်ားဝဲကပြီင ”

“ဟဲ့ဗျာ့စွာချိန်ဟာစစ်ရေးစစ်ရာတိုင်ပင်သာမဟုတ်ရန်ကောရင်းနှီးစွာဆက်ဆံပါစေလေကဲစွာတေ
မင်းရွာအပြန်ဘယ်လိုဘယ်လိုဟန်ခွဲတယ်ဆိုတာလဲစကားအဆာမကျယ်အကြွားဝါငယ်ငယ်နဲ့စားမြို့
ပြန်စမ်းပါအုံးဟ”

“စွာတေအနည်းငယ်တည်သွားသည်။ မေးကြောများထောင်လာအောင်လဲအံကိုတင်းတင်းကြိတ်သည်။

“သွေးသောက်ချင်းမို့သာဆိုရမှာအဖြစ်ကအကြွားပိုစရာထက်ရှက်ဖွယ်ကြံ့ခွဲရတာပရောင်းရင်းတို့ ရယ်”

“အင်းအင်းကြားစမ်းပါရစေလားစွာတေဗျား”

“အသစ်ဖြစ်ဖြစ်လာလို့ခံစားရပြင်းပလှဘိတယ်အကိုတို့ရာကျုပ်ရွာအပြန်မလှခဲ့သူပါဗျာ။ အဲသည့်နေ့က
ကျုပ်ရွာအနီးကိုရောက်တော့မိုးချုပ်စပြုပြီးနေဝင်ပြီးပေမဲ့အရီးကျော်လယ်တဲနားအထိ အလင်းရှိသေးတယ်
တစ်နှစ်တစ်ခါ ပြန်ရောက်လာတဲ့ကျုပ်လေရွာအနံ့လေးကိုတောင်မှခြေစုံရပ်ပြီးတဝကြီးရှုပြစ်လိုက်သေးသဗျာ။
အရီးကျော်တို့သားအဖ ကျုပ်ကိုတွေ့တော့သူရဲခြောက်ခံရသူတွေလိုမျက်နှာတွေဖြူရော်နေကြတယ်ဝင်ပါအုံးလား
လို့တောင်မှမဖိတ်ခေါ်ဘူး လေ” “အရီးစံကျော်ကျုပ်စွာတေပါဗျာဘယ်နှယ်တလင်းထဲစပါးလဲကုန်နေမှ
ရွာထဲပြန် မပြောင်းသေးဘူးလား” “ဟင်းပြောင်းတော့ ပြောင်းချင်ပါရဲ့စွာ ရယ်” “အနို့
ဘောက်မဲ့ကြောင့်မပြောင်းဖြစ်တာတုန်းအရီးရဲ့” “တလန်ကြီးသားမဲကျော်ကြောင့်ပါပဲကွယ်”
“အရီးကျော်ဟာပြောရင်းမျက်ရည်တွေဝဲလာနေတယ် ကျုပ်မဲကျော်ကိုကောင်းကောင်းသိသ ဟာပဲ
ယစ်ကျည်တောက်တကိုင့်ကိုင့်နဲ့ အရပ်လည်ကြက်တိုက်နေတဲ့အကောင်လေဖအေကကလန်ကြီးဆိုတော့သူက
အာဏာရိပ်နဲ့သောင်းကြမ်းလာသဟာပလေ” “အကြောင်းစုံသိပါရစေလားအရီးကျော်” “ရွာထဲအရင်ဝင်ပါလားကို
ရင်စွာတေ” အရီးကျော်သားချက်ဖောင်းကစကားဝင်ပိတ်ပြစ်တယ်။ “နဲ့ကျုပ်လဲစိတ်တိုတိုနဲ့ရွာထဲကိုဘီလူးခြေ
လှမ်းနဲ့ဝင်ခဲ့တယ်အချို့အိမ်တွေဝက်ဝံဆီနဲ့မီးတိုင်လေးတွေ ထွန်းထားကြပြီကလန်ကြီးအိမ်မှာသာကညင်ဆီထွန်း
ရွှေ မြို့တော်ကမီးတိုင်ကြီးတထိန်ထိန်နဲ့အမယ်ဝင်းပေါက်မယ်အစောင့်နဲ့အသူများလဲအနားကပ်ကြည့်တော့
“ဟိတ်ဘယ်သူလဲရပ်” တဲ့ ရယ်ရယ်ချင်သေး“ဟေ့မောင်ရင်တို့ကိုဘသူခန့်ထားသလဲကွဟေ” “အံမာအနို့
မင်းကဘယ်ရွာသားတုံး” “ဟားသေလိုက်ပသံသပိတ်ရယ်ငါစွာတေပါဟ” ရွှေမြို့တော်
အိမ်ရှေ့စံကိုယ်တော်လေးရဲ့အတွင်းသားရဲမက် အထောက်သားအကြပ်စစ်သည်ပလေဟဲဟဲ”
ကျုပ်ရာထူးလဲကြားရောသံသပိတ်ကျားသံကြားတဲ့ ခွေးဝဲစားလိုတအိအိနဲ့လက်ထဲကလှံတံကြီးယိုင်လဲလှလှပါပဲ
။

မောင်ကြီးမောင်ကြီးစွာကယ်ပါအိုးနန်းကနဲကျုပ်ငယ်ထိပ်မြေပေါက်လိုက်ပြီလေ့ကျင့်ထားတဲ့အရှိန်
အဟုန်နဲ့ ကျုပ်ကလန်ကြီးအိမ်အပေါ်ထပ်ပြုတင်းကို လွှားကနဲချန်တက်ဆွဲလိုက်ပြီး
ပြုတင်းဘောင်ကိုကျော်ဝင်လိုက်တယ် ဆိုပဲကျုပ်မျက်လုံးတွေပြာကနဲမိုက်ကနဲကျုပ်နှမလေးနှမလေးအိုလှဖြူ
အဝတ်ချီးသီးနဲ့လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထား ကြတယ်ခြေကျင်းဝတ်ကို ထိပ်တုန်းခတ်ပြီးကားထားတော့
မြင်မကောင်းဘူးအသက်(၁၆)မှနှစ်ကမှမြောက်တာပါအမွှေးအတောင်မစုံသေးတဲ့အရွယ်ပါကလန်ကြီးဟာ
ကျုပ်ကိုပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ငေးနေတုန်းဖြုန်းဆိုညာခြေနဲ့ငိုက် ကန်ပြစ်လိုက်တယ်။

ကလန်ကြီးခါးစည်းပုဆိုးစွန်တောင်ဆွဲပြီးစူးစူးဝါးဝါးနဲ့အော်ပြေးပါလေရောကျုပ်ကျုပ်နှာခေါင်းထဲမှာ
အန္တရာယ်အနံ့တွေရနေတယ့်တစ်နည်းအားဖြင့်သမထီးစခန်းကအရည်းကြီးတွေရဲ့ကျေးဇူးပေပဲနောင်တို့။ အနံ့ခံအာရုံ
လေ့ကျင့်ထားတဲ့ ကျုပ်နှာခေါင်းထဲကိုးသံတစ်ချောင်းရဲ့အနံ့ဟာလက်ဝဲဘက်က စူးစူးရှရှင်လာနေတယ်ကျုပ်
ဆုံးဖြတ် ချက်မှန်တယ်တင်းတိမ်ကြားကိုကျုပ်ကျော်ကားချွတ်ပြီးဆတ်ထိုးထည့်လိုက်တယ်။

“အားအီးအီး”

ကလန်ကြီးသက်တော်စောင့်ထင်ရဲ့နေရာတင်ပွဲချင်းပြီးရောအိပ်နားဖြူကိုအဝတ်လွှမ်းပေးပြီးခြံဝန်းအပြင်
ကျုပ်ရောက်တဲ့အခါမှာဝင်းစောင့်ခြောက်ယောက်ကျုပ်ကိုဝိုင်းထားကြတယ်ကျုပ်ရယ်တာပေါ့။ “ဟားဟား

ဟားလက်ရွေးစင်အိမ်ရှေ့စံကိုယ်တော်လေးရဲ့အတွင်းသားရဲမက်ကွဟော့၊ ကိုစမ်းသလားငါးကတိုက်ပွဲခေါ်သံ ကြားရင်ခုတ်ရမှဟော့” ကျုပ်ပေးနားအိမ်ကိုဘယ်ညာထိုင်ပြီးဝင်းစောင့်တစ်ယောက်ကိုဝိုင်းဟန်ပြတယ်သူကတစ် ကွက်အဆုတ်ဘယ်လူတစ်ကွက်အဝင်ကျုပ်နှစ်ထပ်ခြေရက်ခုန်နဲ့ဝင်လာတဲ့ကားအိမ်နဲ့ပုတ်ချပြီး ဘီးနဲ့လက် ပြန်ထိုးလိုက်တယ် “အား” ပွဲချင်းပြီးတာပဲ။

ကလန်ကြီးရဲ့ဝင်းစောင့်ဆိုတာတွေကလက်ပါ လို့သားကိုင်နေကြတာကျုပ်သိတာပေါ့ထိန်ကုန်ရွာသား ငစံရွေးပွဲပွဲကုန်းကငစံလေးစီးတောကငထွန်းသစ်နဲ့သရက်တစ်ပင်ကငသစ်တို့ဟာနွားခိုးတွေကြက်သမားသေရည် သမားတွေကျုပ်လိုရဲမက်ငယ်တစ်ယောက်မဆိုထားနဲ့ သာမန်သိုင်းသမားတစ်ဦးတောင်မှ နာရီတစ်မောင်းမပြည့်ခင် အကုန်လှ လို့ရတဲ့ အကောင်တွေပါ အခုလဲ တစ်ယောက် ကျတာနဲ့ငှက်ကြီးတောင်ဘီးတွေချပြီး အမှောင်ထဲဝင်ပြေးကြလေ ရဲ့ကျုပ်ခံစားရတယ်။ ကျုပ်အိုလှဖြူကိုဆွဲပြီးအိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။ ကျုပ်အနံ့ခံကြည့်တယ် ချိုအိတ်တဲ့သရက်သီးမှည့်ရနံ့ပဲ။ ကျုပ်တို့မောင်နှမအိမ်ရောက်တော့ဘကြီးနွားအိမ်ရှေ့ဘုရားခန်းမှာ ပုတီးစိပ်နေတယ်လေကျုပ်ငါသငယ်ထိပ်ရောက် ရော “ဘကြီးနွားရက်စက်လိုက်တာဘကြီးနွားရာ အိုလှဖြူကို ကလန်ကြီးအိမ်က ကျုပ်ပြန်ခေါ်ခဲ့ရတယ်ဗျ” “ဘဘကြီးဘာမှမသိဘူးငစွာ ကလန်ကြီးအခေါ်လွှတ်တယ်ဆိုလို့သာ အသာတကြည်ထည့်လိုက်မိတာမိုးချုပ်လို့မှပြန်မရောက် ရင် မီးအုပ်နဲ့လိုက်ခေါ်မလို့ပဲကွယ်”

“ဟုတ်တယ်မောင်ကြီးရဲ့ကလန်ကြီးသားအဖရန်ရှာလွန်းလို့အရိုးကျော်တို့သားအဖလဲ ရွာထဲပြန်မဝင်ရဲဘူး” “ကျုပ်သိပြီးအရိုးကျော်သားချက်ဖောင်းနဲ့ကျုပ်နှမအိုလှဖြူတို့စုံမက်နေတာရွှေမြို့တော်မသွားခင်ကတဲက ကျုပ်ရိပ်မိ တယ်အခုအိုလှဖြူကိုမတရားကြံစည်ချင်တော့ချက်ဖောင်းကိုရွာထဲအဝင်မခံဘူးပေါ့။ “အခုခဲကျော်တယ်မှာရှိမလဲ အိုလှဖြူ” “ရွာလယ်စမ်းချောင်းတံတားနားကအိမ်ကြီး”

“ငါ့ကိုရှင်းအောင်ပြောစမ်းအိုလှဖြူမယ်မင်းပြောတဲ့အိမ်က “ခင်သစ်” တို့အိမ်အဟုတ်လား” အိုလှဖြူ ရှေ့မှာကျုပ်ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘူးကတုကရီနဲ့ငါသတွေထောင်းထောင်းထလာတယ်”

ကျုပ်ဘာမှမစဉ်းစားတော့ဘူးဝင်းအပြင်ကိုလွှားကနဲခုန်ထွက်ခဲ့တယ်ခင်သစ်ဆိုတာကျုပ်ရည်းစားဗျ။ ခင်သစ်အသံဟုတ်တယျီခင်သစ်ရဲ့အသံ

“ပြတ်ပြတ်စွတ်စွတ်ဖတ်” “အအင့်မေးအင့်အင့်မေးနေတာပြောအုံးလေ” “အအကောင်းလိုက်တာ ခင်သစ်ရယ်အင်းအင်းခင်သစ်ကိုပထမဆုံးပန်းဦးလွှတ်တာပါယုံပါ” “စွတ်ပြတ်ဖြစ်အင့်အင့်အားအား” “ဟုတ်မယ်အားကြီးအိုလှဖြူကိုလွှတ်ပြီးပါပြီနော့မဟုတ်လားလို့အအဖြေးဖြေးလုပ် စမ်းပါအအား” “ပန်းဦးလွှတ်သတဲ့” သဘောက်မသဒ္ဓါစကားကိုကျုပ်နားခါးလွန်းလှတယ်သည်ကနေ့နေပြည်တော် ကအိမ်ရှေ့စံကိုယ်တော်လေးကိုယ်တိုင်ဖြူဖျက်နေတဲ့ကိစ္စခင်သစ်ဟာသလွန်ငယ်ထက်မှာတော်သလင်းခွေးမတစ် ကောင်လို လေးဘက်ကြီးကုန်းပြီးခံနေတယ်အနောက်ကပုဆိုးချည်းသည်နဲ့ ငမဲကျော်ဟာသားတစ်ထွက်မတတ် ခင်သစ်အင်္ဂါစပ်ထဲကိုသူ့လိင်တံမဲမဲကြီးလိုးသွင်းနေတယ်မဲကျော်ရဲ့ဆီးစပ်ဟာဖြူဖွေးနေတဲ့ခင်သစ်ဖင်သားကြီးတွေနဲ့ ဖိကပ်နစ် မြှုပ်သွားတိုင်းကျုပ်ရင်တွေတဖြေးဖြေးကွဲဟလာနေတယ်နလုံးသည်ပွတ်တွေအရည်ပျော်ကုန်ပြီငါသ အစားပြုံး ရယ်ရွှင်ပျနေတဲ့ ခင်သစ်မျက်နှာလေးကို မြင်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကျုပ်ရင်ထဲမှာနှမြောတသမှု ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေအစား ထိုးဝင်ရောက်လာတယ်။

ကျုပ်အမြတ်တနိုးလေးသိမ်းထားတဲ့ပစ္စည်းကျွဲကွဲသွားမှာစိုးတဲ့ဖန်ထည်ပစ္စည်းလိုမတို့ရက်မထိရက်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းလေးကိုမဲကျော်ကဖနောင့်နဲ့အမှုန်ကြိတ်ပြစ်နေပြီကော “ဟင့်အင်းကွယ်ပြန်သေးနဲ့အုံးခင်သစ်မဝသေးဘူးဆို” “သုံးခါတောင်ရှိနေပြီပဲမမောသေးဘူးလားခင်သစ်ရယ်” “ဟင့်အင်းဟင့်အင်းလို့လိုလုပ်ပေးအုံးနော်နော်လို့” ခြေနှစ်ချောင်းကိုမိုးပေါ်ဝေဟင်ပေးရင်းငမဲကျော်ကို အညှခရာတွေနဲ့စကားဆိုနေတဲ့ ခင်သစ်ဟာ အရင်ခင်သစ်နဲ့လုံးဝမတူ ဘူးကာမဂုဏ်အရသာကို မက်မောစုံမက်တတ်နေပြီးဖြစ်သောခင်သစ်ခံပုံခံနည်းပင်

ဦးဆောင်လုပ်ပြနေတဲ့ခင်သစ်သူတို့ဆီကပျံ့လွင့်လာတဲ့သုတ်ရည်အနံ့ကိုစူးစူးထောင်းထောင်းဝေပျံ့လာစဉ်မှာ ကျုပ်ကျောခိုင်းလိုက်တယ်။

“အနို့မင်းနှမအိုလှဖြူကရောငစွာတေရဲ့” “ချက်ဖောင်းနဲ့ပေးစားရစ်တယ်လေအရီးကျော်ရှင်းပြခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေတော့ခင်သစ်မိဘတွေရဲ့လယ်တွေနွားတွေညယျာဉ်ခြံတွေကိုယခင်ကအခွန်မဆောင်ခဲ့တာတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး သိမ်းမယ်အလုပ်မှာသမီးကိုထိုးပေးခဲ့တာပါတဲ့ခင်သစ်ကိုအပြစ်မရှိရာပါဘူးလို့ဆိုသေးတယ်အစ်ကို တို့ရဲ့”

“ထားပါလေသည်ကိစ္စပြီးခဲ့ပြီပဲသို့သော်နယ်စည်းနယ်ကြပ်ကင်းအလှည့်ကျတပ်တွေကလွှဲလိုက်လန်သံပျင် မျိုးတွေရှာဖွေဆုံးမစီရင်ဘို့မောင်ရင်မတိုင်တမ်းခဲ့သလော့” တာဝန်ပိုင်းလေတပ်မှူးရဲ့ ဗိုလ်မှူးလေးသူရိယကို အကုန်အစင်လျှောက်ထားလို့အရီးကျော်ကိုကလန်တစ်သင်းတို့သားအဖထိပ်တုံးခပ်မြိုင်ရပ်မှာတစ်နှစ်ထားစေဆိုတဲ့ မင်းကြီးဘုရားအမိန့်နဲ့ရှင်းကပြီးပဲ” ယောအမှုထမ်းအထောက်သားငယ်မှူးတစ်စုံတစ်ရာကို အလေးအနက်စဉ်းစားနေ ရင်း “ခင်သစ်ကိုရင်ဘသို့စီရင်ခဲ့သတုံး” “ကျုပ်ပြန်လာပြီး နေပြည်တော်မှာတထောက်နားမှလှဖြူယောက်ျား ချက်ဖောင်းသဝဏ်ပို့လို့သိရသဟာလေကျုပ်တို့ရွာအနောက်ဖက်ကသစ်စိမ့်ပင်ကြီးမှာကြီးဆွဲချသေသတဲ့”

ငယ်ကလဲငယ်အဖြစ်ကလဲဆိုးငစွာတေအဖြစ်မျိုးကားကြေကွဲရင်နှင့်ဖွယ်ကောင်းလှဘိတော့သည်။ မျက်ရည် ရစ်ဝဲစွာထပ်ပြောလိုက်သောစကားစုမူကား အားလုံး၏ ရင်ကိုအထိခိုက်ဆုံး အထိဆုံးစကား “အိသစ်စိမ့်ပင်ဟာသူနဲ့ကျုပ်ရည်းစားစဖြစ်ခဲ့တဲ့အပင်ကြီးပေါ့အကိုတို့ရာ”

သမထီးတပ်ဝင်းအတွင်းငယ်ကျွန်ရင်းအထောက်အထားသားများထိုးဖောက်နေရာချထားကြောင်း ထီးဘု ရားကို ပင် အသိ မပေးပဲ အိမ် ရှေ့စံ ကိုယ် တော် လေး၏ ပီရိသေသပ် မှု ကြောင့် သမထီးအသေခံအထောက်သားတစ်စုမှာ အောင်မြင်နေရ ပေသည်။

“အိုဘယ်အရည်းဆရာငယ်အပမ်းမဖြေလိုသည်ကော”

နှုတ်ရဲအာသွက်ဘုံ မယားမိသံမစကားအားငသူ ရနားထဲ ကြေးနီရည်ပူလောင်းချသကဲ့သို့ အဝင်ဆိုးလှသည်။

“အင်းကျင့်စဉ်တွေများပြားနေသကာလအားမွေးရမှာပမယ်မိသံရယ်” နှုတ်ချိုလျှို့ဝှက်ပါးပေမိမိသစ် တိတ်ကိုချုပ်တီးကာစကားချိပရိယာယ်နှင့်ကွင်းရှောင်ရန်ကြိုးစားရချိမ့်သည်။ “ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာရှင်ကြီးစက္က အမှာစကား နဲ့ပြုစုတို့ရောက်လာသူပါဆိုရင်ကောအရည်းဆရာ” သူရင်ထဲထိတ်သွားသည်အသို့ရှောင်ရတဲ့နည်း အရည်းကြီး ဂိုဏ်းဝင်တိုင်းအဆင့်မြင့်လာပါကဂိုဏ်းအုပ်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ကဤသို့စေလွှတ်စပ်ယှက်စေကြသည်။

အကယ်၍ ငြင်းဆိုပါကလည်း အရည်းစင်စစ် ဧကန် ဖြစ်လျှက်ပန်းလွှတ်ကာမ မနှစ်သက်ရပါမည်လားဟုသံသယ ပွားလျှင်အလုပ်တွင်ကြန့်ကြာမယုံသင်္ကာအမှုများမခံယူနိုင် “အဘယ်မိသံမ အကျပ်နှစ်သက်အပ်သောကညာ စင်စစ်ဤသမထီးအရပ်၌ရှိပါအံ့လော” “အိုအရည်းဆရာလေသိုင်းကျွမ်းကျင် ညဉ့်ယံဖြတ်သန်းသင်တန်းများကိုအောင်မြင်ခြင်းအမှု၌ဆရာသမားရှင်ကြီးစက္ကထံမှအရှင်ပျော်စေရန်အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်းရန်ချမှတ်စေလွှတ်ပြီးဖြစ်ရာအကျွန်မမိသံအားမနှစ်မြို့သည်ကော။

“မှန်ပေသည်လူပျိုစင်စစ်အရည်းဆရာဖြစ်လေရာကားအပျိုဖူးသစ်မိန်းမငယ်ဖြစ်မှသာစပ်ယှက်လိုကပြီ”

“အသို့ဆိုလျှင် နေနာရီတမ္ဗန်းလွဲခန့်တွင် ရောက်လာမည့် သတို့သမီးလောင်းငယ်အား အရည်းဆရာကြည့်ပါစုံ” လတ်တလောအကျဉ်းအကြပ်မှ-ခေတ္တပဲဖြစ်စေရန်ထွက်နိုင်ရန်ဤအစီအစဉ်ကို

သူ ရခေါင်း ငြိမ်း ခဲ့ ရလေ သည် ။

တဆောင် တခန်းစီ

ကျင့်စဉ်ကသိုဏ်းထိုင်နေရသောအထောက်သားရဲမက်များနှင့်တိုင်ပင်နှီးနှောချိန်လဲမရတော့ပဲသို့ဆိုစေဤအခင်းကိုဖြတ်သန်းကျော်လွှားရန်မှာတစ်နည်းသာရှိချေသည်သူရမျက်စေ့မှိတ်ပြီးသက်ပြင်းချလိုက်၏ ။

“အရည်းဆရာရှင်ကြီးစက္ကအခေါ်လွှတ်ပါတယ်”

အရည်းငယ်တစ်ယောက်မချိုမချင်မျက်နှာဖြင့်အခေါ်လွှတ်လာသောအချိန်သည်နွေနေ့လယ်အပူပြင်းချိန် မိမိအဘို့နောက်ဆုံးကာလစပ်ယှက်ခြင်းအခမ်းအနားကိုမရောက်မချင်းလေးလံပင်ပမ်းသောဝဋ်ကိုခံနေရဦးမည် အရည်းဆရာမိန်းမတို့နှင့်စမ်းအပ်သလောယောက်ျားတို့၏ သို့တွင်းမှအချင်းအရည်သည်မျိုးဆက်သစ်တို့ကို ကူပံ့ထွန်းကားစေသည်မဟုတ်ပါလော။

ရှင်ကြီးစက္ကမြွက်သမျှကသူရနားသို့ဝင်တချက် မဝင်တချက်ရှိတိသည်လောင်းလုံခြုံထည်နက်ပြာကြီးအား မောင်းမငယ်လေးများကခွာယူ ဆွဲချွတ် ပြီးနောက် မာကျောကျစ်လျစ်လျက် အဖုအထစ်တို့ပြုန်းထွေးနေသည့် သူရကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးအားဆီမွှေးနံ့သာလူးကျံကာလျင် ကာမသမစဉ်ကိုတွင်တွင်ကြီးနှိုးဆွလာစေရန် သိုရင်းသိုဏှင်း ဝှေးစေ့(ဝှေးစေ့)ကိုဏှင်း အသက်(၁၆)နှစ်အရွယ်မိန်းမငယ်တို့ကဆုတ်ဖွနယ်ကြိတ်အပြုံးရိပ်များဖြင့် ရယ်မောလုပ်ဆောင်နေကြသည်။

သူရအံ့ကိုကြိတ်စိတ်ကိုတင်းထားညားလည်း ဘွားဘက်တော်လိင်တန်ကြီးအား လျာဖျားနှင့်တမျိုးလက်တွင်း ထိုး၍တသွယ်ပရိရယ်အဖျာဖျာနှင့်ကညာပျိုမြစ်အရွယ်သစ်တို့က နှိုးဆွဖြားယောင်းလိုက်သောအခါ

မောင်းဆုံထဲသို့စိုက်မကျမှီမောင်းတံကြီးအလား ကြွားကြွားတောင်ထကြွရွလာခြင်းကိုမူငသူရ တားဆီးမနိုင် ချေ“ဟဲဟဲအရည်းဆရာယောက်ျားပီသလွန်းလှသူပေပဲကဲကဲနမ်းလုံးကြိုင်မြစ် သွေးခြင်းသုတ်လိမ်းစခန်း သိမ်းကြပါလေရောမောင်းမတို့” အရည်းကြီးစက္ကယစ်မူးသေရည်စကားဖြင့် ခပ်ထွားထွားခပ်ထောင်ထောင်သူရသို့ ကြီးအားနမ်းလုံးကြိုင်အမြစ်သွေးလိမ်းစေလိုက်သည် လှပပျော့ပျောင်းသောလက်ချောင်းလေးများက သူရ၏ထိပ်ဝပြုလန် ချစ်အဆန်နက်ရှိုင်းအကျောပြိုင်းပြိုင်းထနေသောလီးကြီးအားနမ်းလုံးကြိုင်မြစ်သွေးလိမ်းပေးကြလေသည်ပူတူတူ ရှိန်း တိန်းတိန်းရွှေနာမုလည်း ဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျင်းနှင့်ပွတကြီးမားလာသည့်လိင်တန်ကြီးမှာသူရ မျက်စေ့ပြူးလောက်အောင်ပင် ပစ္စလက်ပြသည့်အလား ထွားကြိုင်းလာ၏။

“အအားကျွတ်လေးလံကြီးမားလှဘိတော့အား” သူရနှုတ်မှယောင်ယမ်းအော်လိုက်သည်ထိပ်ကြီးမှာတစ် တစ်ကြီးမားကားလန်လာပြီးချဲ့ပြစ်သောအရည်ကြည်လေးများအမျှင်တန်းတန်းကျလာကြသည် သိုရင်းအောက်မှဝှေးစေ့ အရင်းသို့တိုင်ဖြောင့်တန်းသွယ်တန်းနေသောသုတ်သွေးကြောကြီးမှာပေါက်ကွဲမတတ် တင်းမာထကြွလာပေသည်။

“ကညာဖူးပန်းဦးလွှတ်ရန်ရောက်ပါပြီအရည်းဆရာ”

တစ်ဦးတစ်ယောက်အသံကိုသူရနားတွင်ကြာလိုက်ရသည်။ မိမိအားလှဲလျောင်းပေးထားသောသလွန်သည် အတန်ငယ်ပု၏။ ယင်းသလွန်ဘေးမှ ခပ်မြင့်မြင့်အဝတ်ဖြူအုပ်ထားသောအဆင့်မြင့်သလွန်မှာကြီးမားရုံမျှမက ခင်းကျင်း ထားသောကတ္တီပါအိပ်ခင်းမှာတောင်ဆုတ်မျှထုထဲလှသည် “အိုဟင့်အင်းဟင့်အင်းလွှတ်ကြပါ လွှတ်ကြပါ” တစာစာအော်သံနှင့်အတူဝါပုဝါဖြူအုပ်လှမ်းထားသော မိန်းမငယ်လေးအား ကုတင်ကြီးပေါ်သို့ပွေ့တင်လိုက်ကြ၏။ တစ် ပြိုင်တည်းမောင်းမငယ်နှစ်ယောက်ကဖမ်းချုပ်ဖိညှပ်ခါ

အဆင်တန်ဆာခြံလွှာမကျန်ချွတ်ယူစုပုံလိုက်ကြသည်။ သူရမျက်စေ့ကိုအဆောင်မျက်နှာကျက်ဆီသို့ပို့ထား၏။ လှုပ်ရှားသံ ငြီးငြူသံ ရုန်းကန်သံ များကို နားကကြားနေရ၏။ ဗလောင် ဆူလာသောရင်ကို အသက်ဝဝရှူသွင်းပေးနေရ၏။ ကျောဖြင့် ကပ်ထားသောနံရံကို တွဲလဲချထားသည့် တင်းတိမ်စ တွင်သူရကျောမှဆွေးစေးများစွန်းကွက်ကုန်သည်မဝံ့မရဲကုတင်ထက်ဆီသို့မျက်စေ့ရောက်ဖြစ်သွားသောအခါ “အင်း ဟင့်အင်းအာဟာအမလေးအင်း” လေးနှစ်ချောင်းထောင်ကာဟလိုက်စေ့လိုက်လှုပ်ရှားနေသောလုံမပျိုလေး ဆီးခုံအထက်နားတွင်လက်ဝါးကိုအုပ်ခါအင်္ဂါစပ်ထဲသို့လက်ညှိုးဖြင့်ထိုးထဲ့မွှေးနှောက်ပေးနေသောမိန်းမငယ်ဆူကြွရုံမ ကမ္ဘီမောက်ဝင်းလက်ဖြိုးဖြိုးပျက်သောအရောင်တဝင်းဝင်းနှင့်နို့နှစ်လုံးကိုနီထွေးကျွမ်းကျင်သောလျှာစောင်းလေးဖြင့် ထိုးဆွကလိရင်းနို့သီးခေါင်းနီနီလေးများကို လက်ညှိုးလက်မတို့ဖြင့်ပွတ်ချေဖိလိုမိပေးနေသောမိန်းမငယ်သင်းတို့နှစ် ဦးကိုယ်ခန္ဓာ၌လည်း အဝတ်အကာမဲ့စွာဖြင့် ယောကျ်ားတစ်ယောက် ကာမစပ်ယှက်ရာတွင် အောက်မှလီးအဝင်ခံနေရသောမိန်းမပုံစံဖြင့်ဆီးခုံကိုကော့လိုက်ဆတ်တင်လိုက်ပေါင်ကိုမြင်းထိုင်းသဖွယ် ကားယားခွ၍ဖင်ကြီးကိုဝိုင်းမွှေးလိုက် ရင်သားနှစ်လုံးကိုသွက်သွက်ခါအောင် လှုပ်ရမ်းလိုက်ဖြင့် ပုံစံအမျိုးမျိုးသောအကတစ်မျိုးကိုအမျိုးမျိုးလှုပ်ရှားကနေကြ၏။

“အရည်းဆရာကာမစပ်ယှက်ရန်အသင့်ဖြစ်ကြောင်းပါ”

သူရစက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုကုတင်အနားသို့ရောက်သွားသည်။ မျက်စိကလေးဘက်လေးတန်ကားဖိထားသော မိန်းမငယ်၏ အင်္ဂါစပ်သို့စေ့စေ့ကြည့်ပြစ်လိုက်သည်။

ထွက်အတွင်းအိပ်ပန်းအိကိုသတိရသည်အိပ်ပန်းအိသာဆိုပါမူအားပါးတရပျော်ပျော်ကြီးလိုပြစ်လိုက်မိမည် ယခုတော့တပါးသူ၏မိန်းမဖြစ်သွားမည့်ကညာပျိုစစ်စစ်သေးကျဉ်းစေ့ကပ်သောအင်္ဂါစပ်လေးကနိုးဆွထားသော ကြောင့်ဖောင်းကြွတင်းကားနေရှာသည်မပြုတပြုအစေ့ခေါင်းလေးကစောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကြားမှအပြင်လောကကို ခေါင်း ပြုကြည့် နေသည် ခပ်ပါးပါးပေါက် နေသောစောက် မွှေး များက နက် မှောင့် မနေပဲ နီကျင်ကျင်ဖြင့်အရောင်လေးတွေလက် နေသည်။ အိမ်ရှေ့စံကိုယ်တော်လေး၏ ထောက်သားတပ်မှူး ပန်းဦးလွတ်ခြင်းကို ဖြိုဖျက် နေသည်။ ရဲမက်သွေးသောက် ယခုတော့ (အရည်းကြီး)ဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦးအဖြစ်ပန်းဦးလွတ်ရန် အလှည့်ကျနေသည်ကော

“အမယ်တို့အဆောင်အပြင်သို့ဖယ်ရှားကြပါဘိ”

“လုံမငယ်ရုန်းပါလိမ့်အရည်းဆရာ”

“အိုယောကျ်ားနှင့်မိန်းမသင်းခံနိုင်ရိုးလားအမယ်တို့အဆောင်အပြင်သို့သာရောင်ပေးကြပါဘိ”

ငရဲသားမနှစ်ယောက် ကပြာကသီ ပြေးထွက် သွားကြ၏။ သူတို့ဟန် များက ဤအဆောင်အတွင်း၌ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲမှုကြီးရန် စက်ကွင်းမှအချိန်မှီပြေးလွှားပုန်းရှောင်ကြသည် နှင့် ပင်တူသေးတော့သည်။ “လုံမငယ် မကြောက်ပါနှင့် ကျုပ်ဟာအရည်းအစစ်မဟုတ်ဖူး မင်းရဲ့ခန္ဓာကိုယ် အပေါ်မှာတော့ ယာယီမျှပူးကပ် မှောက် အိပ် နေရပါမည် ထိုမှ တပါး အခြားသောလွန်ကျူးခြင်းကိုကျုပ်မပြုပါသိနားလည်ပါစုံလုံမငယ်” “ငတို့ကျွန်အသို့ယုံကြည်ရအံ့နည်း” တုံ့ဆိုက် ငို ရှိုက် နေသောလုံမငယ်က ခပ်တိုးတိုးပြောသည် ကျုပ် စေသမျှ သင် လုပ်ဆောင်လျှင်သင့်အချစ်ဦးထံသို့အပျိုရေမပျက်သင် ပြန်စေရမည်လုံမအချိန်မရှိပြီကော” သူရစိုက်မဲလေစွတကား ဖိုမာတ်နှစ်ခုတင်းကြပ်ပူးကပ်ထားပြီး အဆုံးစွန်သောထွန်းလင်းတောက်ပခြင်းအပူရှိန်မပေါ်ထွန်းစေရန် ပသိုကြိုးပမ်းပါလေမည်နည်း။ သူရလုံမငယ်၏ဗိုက်သားဖြူဖြူလေး ပေါ်သို့တက်မှောက်လိုက်သည် အဝတ်မဲ့အသားနှစ်ခုပူနွေးစွာထိကပ်မိကြသည်။ “ဟင်းဟင်းဟင်းဟင်းဟင်းဟင်း” လုံမငယ်နှုတ်မှ ပြင်းစွာသောငြီးငြူသံကိုသူရကြားနေရသည်။ လုံမငယ်၏နှို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဟန်ပါပါအုပ်၍ဆုပ်နယ်လိုက်၏။ “အ အားဟင်းတကယ်မပြုသည်ကောကိုရင်” “တကယ်မစပ်ယှက်ပါနုမသီးခံပါလင့်” မူမမှန်သောသူရအသံက

တုန်ရီလှုပ်ရှားနေမှန်းသိသာလှ၏။ နှမ်းလုံကြိုင်တန်ခိုးကြောင့်သိုရင်းကြီး(လိင်တန်)မှ ဆတ်ဆတ်ခါလိုးချင်စိတ်နှင့် သံ ချောင်းကြီးအလားတောင်နေပေရာယင်းသို့အချောင်းလိုက်လီးတောင်နေသော လီးကြီးအားလုံမငယ် စောက်စိအထက်နား မှအလျားလိုက်မေးတင်ဖိကပ်ထားရာလီးထိပ်ကမိမိဗိုက်သားကိုပင်ပြန်လည်ထောက်မိနေရာ ပူနွေးလှတော့၏။

လီးကြီးမှသွေးခုန်နှုန်းမှာပြင်းထန်လှပေရာစောက်စိလေးထိပ်မှသိသိသာသာ ခံစားသိရှိနေလေရာ လုံမငယ် မှာစိတ်များကသောင်းကနင်းဖြင့် ခံချင်စိတ်များ မီးပွားပမာပေါက်ကွဲလွင့်စင်နေပေသည်။ “နာကျင်သောအသံဖြင့် အော်ပါပြီ ကောလုံမ” “ငတို့ကျွန်ခွက်ခွင်းသည်မဟုတ်ရကားသရုပ်မဆောင်တတ်ပါ” “ရောခက်ကပြီကော လုံမငိုယိုမြည်တမ်းခြင်းမပြုပါဦး” “ငတို့ကျွန်တခုသော်မျှမစွမ်းပါအမောင်” ဝှကျပြီသူရအဘို့ကလည်း အရည်းကြီး ဂိုဏ်းမှ သံသယ မှု ကို လိုလားနေရသည် တဖက်မှလည်း အခြားတပါးသောသူ၏ ရည်စူးသူမိန်းကလေးအပျိုရေကိုမဖျက်ဆီး ချင်ခက်ပြီဗိုက်သားချင်းထိစပ်နေသောကြောင့် လုံမပျို၏ လှိုက်ခုံသောတုံခါမှုတို့ငသူရထပ်တူခံစားနေရသည်မမြင်နိုင် သောစွမ်းအားကြီးတစ်ခုက သူရကျောပြင်မှဖိချနေသည့်အလား တင်းထားချုပ်တည်းထားသည့်ကြားမှပြည့်ဖြိုးမို့မောက် သောနှိုးကြီးနှစ်လုံးပေါ်သို့ မာကျစ်ကြီးမားသောသူရရင်အုပ်ကြီးကဖိချကပ်ပူးသွားပြန်သည်။ ထိုသောအခါရင်တွင်းမှ ရင်ခုန်လှိုင်းက သူရရင်ဝကိုတိုက်ရိုက်ကူးစက်လိုက်မိပြန်ချေသည်။ “ဣတ္ထိဣတ္ထိဣတ္ထိဣတ္ထိ”

ရင်ခုံသံကြားရသည်မှာအမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း သူရလက်တွေ့သိရပြီး တင်ငင်တငြီးငြီး လူးလွန်နေသောလုံမပျို မျက်နှာလေးမှာရဲရဲတွတ်နီအရက်ဆီကလေးများဝေဝဲပျံတက်လျက်ရှိသည်။ ဆံနွယ်ခွေခွေလေးများက မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း လေးကို တချို့တဝက်ဖုံးလျက်ရှိရာမကြာခဏလက်သွယ်သွယ်လေးဖြင့် ဖယ်ရှားနေရရာ၏ နက်မှောင်သောမျက်တောင် ကော့ကြီးများက အပျိုစင်မျက်လုံးလေးများကိုမအပ်မရာ မမြင်စေချင်သည့် အလား ဖျပ်ဖျပ်ကူးခတ် မှိတ်ပေးတတ်ကြ သော်လည်းမကြာခဏ ပွင့်လွှာချပ်တို့ရုန်းကန်နိုးထသည့်နှယ်ပွင့်အာလာတတ်ကြသည်ချွန်မြသောနှာတံလေးထိပ်မွှေးညှင်း ပေါက်တို့မှ ကြောက်ရွေးလေးများစို့တက်နေသည်ကိုလဲသူရ အနီးကပ်မြင်နေရသည်။ နီထွေးဖူးပြည့်သော နှုတ်ခမ်းလေးအ စုံကတင်းတင်းစေ့ထားပါလျက် တဆတ်ဆတ်တုံဆတ်နေရာသည်။ နှုတ်ခံတွင်းမှ တဟင်းဟင်းအသံသာလေးက ယောနီအဝသို့ ကပ်လျှိုဝင်နေသော လိင်တန်ကြီးကို အကြောင်းပြု၍ခံစားနေရှာသော ကာမဂုဏ်အရသာစွမ်းအားဆွဲငင်မှုကို အကြီးအကျယ် တွန်းလှန်နေကြောင်းလဲ အင်း ငသူရကောင်းကောင်းကြီးသိပါပြီ။ ဖော့ဖယောင်းသဖွယ်ပျော့ပျောင်း သွယ်နွဲ့သောလက်အစုံက ငသူရပုခုံးဆုံကြီးများကို တွန်းသယောင်နှင့်ဖြစ်ညစ်ထားကြ၏။ ကြီးစွာသော ခုခံအင်အားမျိုးဖြင့် ရုန်းကန်ခြင်းမျိုးလုံးဝမပြုခေ။ “ကြောက်ရွံ့လွန်းသလောလုံမ” “ရွံ့ပါပြီကောတခါဖူးမျှသံဝါသကိုမကြံပြီကော” “သံဝါသပြု လိုစိတ်များကိန်းရောလားလုံမငယ်” “အိုမအပ်မရာ” သူရဆိုတဲ့ကောင်ကလဲပြောပြီဆိုသောအခါ ထွန်းပြောင်ဘိ၏။ “ခံချင်နေပြီလား” ဆိုတာမျိုးအပျိုစင်လေးကိုမေးရသတဲ့လား လုံမပျိုမျက်နှာလေး ရဲရဲနီဖြင့် တဖက်ဆီစောင်းငဲ့သွား၏။ တာဝန်သည် ဣင်းအခြားသောယုံကြည်ချက်တို့သည် ဣင်း လှပသောလုံမပျို၏အဝတ်မဲ့ခန္ဓာပေါ်၌ အလျားမှောက်နေသော သူရလှစ်ကနဲလှစ်ကနဲဝဝါးမှေးမှိန်သွားမိရသည်။ ဖင်ကြီးကတဖြေးဖြေးကြွလာသည်ထိုအခါလီးထိပ်ကြီးကလုံမပျိုဆီး ခုံလေးမှစောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းအတိုင်း ဖြေးဖြေးချင်းလျောချဆင်းလာသည်။ ယင်းထွက်အတွင်းမှထွာတည့်မျှမပြည့်သော ပွတ်တိုက်မှု၏အရသာမှာ ဆယ်သံသရာတိုင်မမှေနိုင်စွမ်းသောအထိအတွေ့ပူထူရှိန်းဖိန်းပြီးသိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါလာသည်လီးအရင်းမှလဲစစ်ကနဲ ညစ်ထုတ်လိုက်သောအရေကြည်များက စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းလေးကြားပြစ်ချဲ့စေးထန်းစွာ ပွတ်သုတ်မိကုန်သည်။ “ဟင်းဟင်းဟင်းဟင်းဟင်းဟင်း” ခေါင်းလေးကိုဘယ်ညာလူးလှိုမ့်ရင်း အဆမတန်ပြင်းထန်သော ကာမာတ်စိမ့်ဝင်းစီးဆင်းမှုကို လုံမပျိုအလူးအလဲခံနေရရာ၏။ ရောက်ပြီးယောနီဝ

စောက်ခေါင်းတည့်တည့်သို့လီး ထိပ်ထောက်မိသည်နှင့်လုံမပျိုပေါင်ကြီးများ ကားယားကြီးပြဲထွက်သွားသည် “ပလစ်” ကနဲအသားချင်းပွတ်တိုက်သံ တိုးတိုးထွက်လာပြီး လီးထိပ်ပိုင်းကစောက်ပတ်ထဲသို့ ကျွံကျသွား၏။

သူရစအိုထဲကပါဖြင်းကနဲလှိုက်တက်သွား၏။ ငွေစေ့အောက်သိုရင်းကြားမှအောင့်ကျင်ပြီးတင်းကြပ်လာသည်။ လီးကြီးကလည်းခွန်အားအပြည့်ပြေးဝင်ရန်ရုန်းကန်နေသည်။ သူရသူရစည်းကျိုးပြီစိတ်ကိုဇက်လွတ်လိုက်ရ၏။

“ပတစ်ပြုတ်ဖြစ်ဖြစ်အား”

“အား”

ကညာဆောင်အတွင်းမှလုံမငယ်၏ အာခေါင်ခြစ်၍ ကြိုးအော်ပြစ်လိုက်သော အသံက သမထီးတပ်ဝင်းတစ်ခုလုံး အားအချက်ပေးလိုက်သလိုလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကြ၏။ ဆူးသမန်းကွင်းစပ်ရှိ လက်ပံပင်ကြီးထက်မှ ဇရက်လေးများ ဆူညံသွားကာအုပ်စုလိုက်(ဝေါ)ကနဲထပျံကုန်သည်။

“အားမွေးမေ့ရေနာလှချည့်အားအား”

“ပြုတ်ပြုတ်ဖြစ်ဖြစ်ဖတ်ဖတ်”

x x x x